A TEI Project

Conclusiones sive Theses DCCCC Romae anno 1486, publice disputandae, sed non admissae

[Page 27]

De adscriptis Numero Noningentis Dialecticis, Moralibus, Physicis, Mathematicis, Meta-Phisicis, Theologicis, Magicis, Cabalisticis, cum suis tum sapientum Chaldaeorum, Arabum, Hebreorum, Grecorum, Aegyptiorum, Latinorumque placitis, disputabit publice Johannes Picus Mirandulanus Concordie Comes. In quibus recitandis non Romanae linguae nitorem, sed celebratissimorum Parisiensium disputatorum dicendi genus est imitatus. Propterea quod eo nostri temporis philosophi plerique omnes utuntur. Sunt autem disputanda dogmata, quod ad gentes attinet et ipsos heresiarchas seorsum posita, quod ad partes philosophie promiscue quasi per satyras Omnia simul mixta.

Table of contents

1.

Conclusiones secundum doctrinas latinorum philosophorum et theologorum Alberti Magni, Tomae Aquinatis, Henrici Gandauensis, Johannis Scoti, Egidii Romani et Francisci de Maironis.

1.1.

Conclusiones secundum Albertum Magnum numero XVI.

1. Species intelligibiles non sunt necessariae, et eos ponere non est bonis Peripateticis consentaneum.
2. Corruptis omnibus individuis species humanae, haec est vera, homo est animal.
3. Haec est in quarto modo dicendi per se, homo est homo.
4. In quolibet puncto materie, sunt per habitum inchoationis potestatiuum essentie omnium formarum naturalium, materie coeter secundum philosophiam, concreate secundum fidem.
5. Forma in intensione et remissione non variatur secundum essentiam, sed secundum esse.
6. Anima separata intelligit per species sibi a principio sui esse concreatas, quibus dum est in corpore, aut nunquam, aut raro utitur.
7. Sonus fertur secundum esse reale (usque) ad principium nerui auditivi.
8. Lumen non habet in medio nisi esse intensionale.
9. Organum auditus est neruus expansus ad concavum auris.
10. Obiectum per se, et proprie sensus communis est magnitudo, ut bene dicit Avcenna.
11. Stat speciem cuius dicimur reminisci esse totaliter deperditam et abolitam.
12. Non introducitur vegetalis anima ante sensualem, nec sensualis ante rationalem, sed tota simul.
13. Licet ad receptionem speciei concurrat sensus passiue ad indicandum tamen de sensibili actiue concurrit.
14. Corpus mobile est subiectum scientie naturalis.
15. Corporis (in eo quod corpus) consideratio ad Metaphysicum spectat.
16. Potentia respectiua materie, non addit supra materiam rem, sed rationem.

1.2.

Conclusiones secundum Thomam numero XXXIV.

1. Si spiritus sanctus a filio non procederet, a filio non distingueretur.
2. Processus spiritus sancti temporalis extenditur secundum donum gratie gratum facientis.
3. Contingens rerum quae sunt, erunt, aut fuerunt existentia, ideo Deo ad aeterno fuit infallibiliter nota, quia fuit eternitati eius presentialiter preposita.
4. Contingentia ad utrumlibet futurorum cognitorum a Deo: simul stat cum infallibilitate divinae scientie.
5. Quodcumque contingens Deus scivit esse futurum, necessario scivit illud esse futurum.
6. Ex divina bonitate potest summi ratio predestinationis aliquorum et reprobationis aliorum, et sola divina voluntas est ratio, quo istos reprobet, et alios eliget in gloriam.
7. Licet Dei voluntas consequens semper impleatur, non tamen necessitatem rebus volitis generaliter imponit.
8. Nec habens gratiam potest eciam de potencia Dei absoluta Deo non esse acceptus ad vitam eternam, nec non habens esse acceptus.
9. Opus ab anima charitatae formata elicitum meretur aeternam gloriam de condigno.
10. Potuerunt tres persone divine simul suppositare unam naturam.
11. Virtutes morales et cardinales remanebunt in patria post resurrectionem.
12. Beatitudo est essentialiter in actu intellectus.
    Correlarium. Nec fruitio, nec aliquis actus voluntatis, est essentialiter beatitudo.
13. Sacramenta noue legis sunt cause gracie, non solum sine qua non, sed eciam per quam.
14. Verum corpus Christi est in celis localiter, in altari sacramentaliter.
15. Impassibilitas corporum post resurrectionem erit ex pleno dominio anime super corpus.
16. Christus in ultimo iudicio iudicabit non solum in natura humana, sed eciam secundum naturam humanam.
17. Licet defendi possit quoquo modo creaturam posse creare: rationabilius tamen est credere potenciam creandi creature communicari non posse.
18. Aeuum est subiectiue in angelo beatiori.
19. Non potest esse peccatum in voluntate, nisi sit defectus in ratione.
20. Non potest per Dei potenciam idem corpus esse simul in diversis locis.
21. Non est sub eodem specie angelorum plurificatio.
22. Deus in patria per species non videtur, sed ipse per suam essenciam intellectui applicatur, ut species intelligibilis.
23. Unum supra ens non addit nisi priuationem divisionis.
24. Subiectum et propria passio realiter distinguuntur.
25. Forma generatur per accidens.
26. Materia signata est principium individuationis.
27. Eadem est numero qualitas a principio alterationis usque ad finem.
28. Tota libertas est in ratione essentialiter.
29. In generatione substantiali fit resolutio usque ad materiam primam.
30. Ens dicit immediate decem conceptus ita interunitos, ut non unius sint, sed ad unum.
31. Essencia et existencia in quolibet creato realiter distinguuntur.
32. De eadem re nullo modo actu distincta extra animam possunt verificari contradictoria.
33. Materia nullum dicit actum entitatiuum positiuum.
34. Nulla virtus moralis praeter iusticiam est substantiue in voluntate.
35. Haec propositio: Homo est risibilis, non est in secundo modo dicendi per se.
36. Duo accidentia solo numero differencia non sunt in eodem subiecto.
37. Grauia et leuia a nullo alio motore mouentur, quam vel a generante vel a remouente prohibens.
38. Grauia potius se ipsis, quam a seipsis mouentur.
39. Phantasma est agens secundarius et instrumentale in productione speciei intelligibilis.
40. Difficultas intelligendi et ex parte ipsius intellectus et ex parte ipsius intelligibilis prouenire potest.
41. Potencie animae ab anima realiter distinguuntur.
42. Quiditates in particulari a Metaphysico non considerantur.
43. Implicat contradictionem, materiam esse sine forma.
44. Non est ponenda in Deo idea materie prime.
45. Non sunt ponende ideee generum.

1.3.

Conclusiones secundum Franciscum numero VIII.

1. Ideo est falsa: Essencia generat, quia essencia est ultimate abstracta et generat formaliter, predicatur.
2. Potest videri essencia sine personis, et una persona sine alia.
3. Voluntas potest non frui, ostenso obiecto fruibili.
4. Ens denominatiue dicitur de Deo.
5. Quiditates habent ab eterno suum esse formale a se, non ab extrinseco.
6. Nulla diffinitio adaequat diffinitum.
7. Pluralitas formalitatum stat cum idemptitate reali.
8. Esse non est de quiditate Dei, sed dicitur de eo in secundo modo.

1.4.

Conclusiones secundum Ioannem Scotum numero XXII.

1. Charitas non est distinctus habitus ab habitu gracie, quo mediante spiritus sanctus animam inhabitat.
2. Idea lapidis non est aliud quam lapis productus a divino intellectu in esse intelligibili, quod est esse secundum quid, existens ir
3. Qui dixerit personas in divinis absolutis proprietatibus distingui, catholice veritati non repugnabit.
4. In Christo fuerunt duo esse.
5. Praxis est operatio alterius potencie ab intellectu, apta nata conformiter elici rationi rectae ab hoc ut sit recta.
6. Unumquodque individuum est individuum per propriam differenciam individualem, quae dicitur hecceitas.
7. Ens dicitur de Deo et creatura uniuoce in quid.
8. Ens de suis passionibus et ultimis differentiis quiditatiue non praedicatur.
9. In Christo non fuit sciencia acquisita.
10. In appetitu superiore ponende sunt virtutes.
11. Gracia est subiectus in voluntate, non in essencia anime.
12. Corpus Christi ex se fuit impassibile.
13. De potencia Dei absoluta possibile est culpam originalem deleri sine infusione gracie.
14. Post passionem Christi potuerunt cerimonialia veteris legis sine peccato obseruari.
15. Per hec verba precise, *Hoc est corpus meum*, non expressis verbis[Page 32] precedentibus, scilicet *pridie quam pateretur*, non potest consecrari.
16. Relacio creature ad Deum est idem realiter, fundamento distincta formaliter et ex natura rei.
17. Quelibet alia relacio a fundamento realiter distinguitur.
18. Aliquid potest movere seipsum de actu virtuali ad actum formalem.
19. Actus intelligendi ab obiecto et intelluctu, tanquam duobus agentibus partialibus, ut quod causatur.
20. Actus intelligendi nobiliori modo causatur ab intellectu quam ab obiecto, quodcumque sit obiectum, modo non sit beatificum.
21. Substancia non cognoscitur per speciem propriam.
22. Habitus actum producit, ut causa parcialis effectiua.

1.5.

Conclusiones secundum Henricum Gandauensem, numero XIII.

1. Datur lumen superius lumine fidei, in quo Theologi vident veritatem theologice sciencie.
2. Paternitas est principium generandi in patre.
3. Processiones distinguuntur in divinis penes intellectum et voluntates.
4. Ista proposicio non est concedenda, essencia est pater filii.
5. Demones et anime peccatrices paciuntur ab igne, in quantum calidus est, afflictione eiusdem racionis cum ea, qua afflinguntur corpora.
6. Operationes angelorum mensurantur tempore discreto.
7. Angeli intelligunt per habitum sciencialem sibi connaturalem.
8. Irrascibilis et concupiscibilis ita distinguuntur in appetitu superiori, sicut in inferiori.
9. Habere aliquidatiuam et deffinibilem realitatem, commune est figmentis et non figmentis.
10. Amicicia est virtus.
11. Raitudo formaliter cuiuslibet creati est respectus.
12. Ad hoc, ut sit mutuitas realis relacionis, requiritur, quod fundamentum ex sua natura ordinetur ad aliud tanquam ad suam perfectionem.
13. Relacio non distinguitur a fundamento realiter.

1.6.

Conclusiones secundum Egidium Romanum, numero XI.

1. Potencia generandi in divinis, nec est essencia divina precise et absolute sumpta, nec relacio vel proprietas, nec constitutum e ambobus, nec alterum istorum cum inclusione alterius, sed est essencia cum modo relatiuo.
2. Theologia nec est practica, nec speculatiua, sed affectiua.
3. Deus sub ratione glorificatoris est subiectum in Theologia.
4. Pater et filius non solum duo spirantes, sed eciam duo spiratores dici possunt.
5. Angeli non fuerunt creati in gracia.
6. Ideo angelus est obstinatus et impenitens, quia substracti sunt ei divini impetus speciales.
7. Superior angelus illuminat inferiorem, non quia ei vel obiectum presentet luminosum, vel quod in se est unitum illi particularise dividat, sed quia inferioris intellectum confortat et fortificat.
8. Sensus gustus ut gustus est, non solum saporabile, sed humidum percipit.
9. Color si sit eciam separatus, ignem generare poterit.
10. Ad hoc quod aliqua sciencia alteri non subalternetur, sufficit quod faciat reductionem ad per se nota in suo genere abstraction
11. Dato vacuo, si aliquid in se moueatur, in instanti mouebitur.

2.

Conclusiones secundum doctrinam Arabum, qui in plurimum peripateticos se profitentur, Avenroen, Avicennam, Alpharabium, Avenpaten, Isaac, Abumaron, Moyses, et Mahumeth.
[Page 34]

2.1.

Conclusiones secundum Auenroen, Numero XLI.

1. Possibilis est prophecia in somnis per illustrationem intellectus agentis super animam nostram.
2. Una est anima intellectiua in omnibus hominibus.
3. Felicitas ultima hominis est, cum contineatur intellectus agens possibili, ut forma, quam continuacionem et latini alii quam legi, maxime Ioannes de Gandavo, perverse et erronee intellexit, qui non solum in hoc, sed ferme in omnibus quesitis philosophiae doctrinam Auenrois corripit omnino et deprauauit.
4. Possibile est tenendo unitatem intellectus, animam meam ita particulariter meam, ut non sit mihi communis, cum omnibus remanere post mortem.
5. Quodlibet abstractum dependet a primo abstracto, in triplici genere cause formalis, finalis et efficientis.
6. Impossibile est eandem speciem ex propagacione et ex putrefaccione generari.
7. Deus primum mobile non solum ut finis, sed ut verum efficiens et proprius motor mouet.
8. Quilibet motor celi est anima sui orbis, faciens cum eo magis unum substantialiter, quam fiat ex anima bovis et sua materia. Correlarium. Anima celi prius dat suo orbi esse mobile et perfectum, quam ei dat motum.
9. Celum est corpus simplex, non compositum ex materia et forma.
10. Tres modi per se sunt ad demonstrationem utiles, primus, secundus et quartus.
11. In omni demonstratione preterquam in demonstratione simpliciter, fieri potest circulatio.
12. Gravia et levia movent se per accidens, movendo medium per se.
13. Celi non sunt idem in genere, diversi in specie, ut credidit Avicenna.
14. Nulla scientia probat suum subiectum esse, nec partes principales sui subiecti.
15. Universalia sunt ex parte rei in potenciis tantum, actu autem per operacionem anime.
16. Dimensiones interminate sunt coeterne materie precedentes in ea quamlibet formam substancialem.
17. Quaelibet intelligencia praeter primam non intelligit nisi primam.
18. Nulla est via ad probandum simpliciter abstractum esse, preter viam eternitatis motus.
19. Quicquid est in genere, est corruptibile.
20. Subiectum *Metaphysicae*est ens in eo quod ens.
21. Diffiniciones substanciarum naturalium materiam non dicunt, nisi consequutiue.
22. Demonstratio septimi physicorum, quod omne quod mouetur, movetur ab alio, est demonstratio signi, et nullo modo cause.
23. Nulla potencia actiua, quae sit pars neutra et indifferens ad agere, vel non agere, potest ex se determinari ad alterum agendu
24. Unum relativorum convenientissime per reliquum difinitur.
25. Exemplum Aristotelis in secundo *Metaphysice*, de nicticorace respectu solis, non denotat impossibilitatem, sed difficultatem, alioquin natura aliquid ociose agisset.
26. Propositio necessaria, quae ab Aristotele in libro *Priorum*contra possibilem et inventam distinguitur, est illa, que est ex terminis necessariis.
27. Ad dispositionem termini necessarii requiritur, ut sit terminus per se unus.
28. Cum Aristoteles dixit, ex maiori necessaria et minore inventa concludi conclusionem necessariam, intelligendum est inventa p se, necessaria per accidens.
29. Sub equinoctiali non potest esse habitacio naturalis viuentibus.
30. In celo est naturaliter dextrum et illud non mutatur, quamuis partes orbis mutantur.
31. Qui ponit animam formam complexionalem, negat causam agentem.
32. Unum metaphysicum dicit priuationem divisibilitatis non actu, sed aptitudine.
33. Unum metaphysicum est fundamentum unius arithmetici.
34. Numerus precise ita reperitur in abstractis, sicut in materialibus.
35. Essencia uniuscuiusque rei et suum existere idem sunt realiter.
36. Quiditas et essencia diversificantur in quolibet preter primum.
37. Substancia est prior accidente, non solum natura, sed tempore.
38. De materia, ut materia est, considerat Physicus.
39. Essencia cuiuslibet intelligencie est substantialiter ad aliquid.
40. Dato per impossibile, quod daretur materia (et forma), que corruptionis principium non esset, adhuc si celum ex tali materia et forma esset vere compositum, eternum esse non potest.
41. Finis non causat finaliter secundum suum esse conceptum, sed secundum suum esse reale.

[Page 36]

2.2.

Conclusiones secundum Avicennam, numero XII.

1. Preter syllogismum categoricum et hypotheticum, datur genus syllogismorum compositorum.
2. Licet in nullo syllogismo, qui sit actu vel potencia cathegoricus, ex duabus negativis concludi possit; potest tamen hoc fieri in syllogismo compositiuo, ut scilicet ex duabus negativis concludatur.
3. In celo est materia eiusdem rationis cum materia inferiorum.
4. Non potest in anima esse notio intelligibilis sine actuali intellectione.
5. Possibile est hominem ex putrefactione generari.
6. Essencia rei materiam propriam et formam complectitur.
7. Prima substancia prior est qualibet substancie habente habitudinem ad operationem transeuntem quecunque sit illa alicuius cause, siue formalis, siue materialis, siue efficientis, siue finalis.
8. Ab uno simplici in fine simplicitatis non prouenit nisi unum.
9. Odor secundu esse reale, et non intencionale, usque ad sensum multiplicatur.
10. Propositio dicens, quod sensibile supra sensum positum, non facit sensacionem, non est vera nisi per accidens.
11. Organum odoratus sunt caruncula mamillares in anteriori cerebri parte constitute.
12. Nec particularis affirmatiua, possibilis convertitur semper in affirmatiuam possibilem, nec necessaria particularis affirmatiua in necessariam, ut credidit Aristoteles.

2.3.

Conclusiones secundum Alpharabium, numero XI.

1. Primum quod est necessarium in demonstratione non est quod deffinivit Aristoteles primo *Posteriorum*, sed sic debet diffiniri: Primum est illud, quod ita est universalius subiecto, ut tamen de subiecti genere non predicatur.
2. Diffinitio generis, quam dedit Porphirius, mala est, sed sic debet diffiniri: Genus est, quod duorum universalium est universaliu
3. Summum hominis bonum est perfeccio per aciencias speculatiuas.
4. Cum dicit Aristoteles, omnem doctrinam et omnem disciplinam fieri ex preexistenti cognitione, intelligende sunt per doctrinam disciplinam cognitio diffinitiua ct argumentatiua.
5. Intencio dico de omni secundum Aristotelem est talis, quod predicatum dicitur de subiecto et de omni eo, quod est subiectum Theophrasto, quod ex maiori necessaria et minori inuenta sequatur conclusio necessaria.
6. Qui crederit intentionem dici de omni esse aliam ab ea, quam dicit precedens conclusio, defendere non potest Aristotelem a Theophrasto, quod ex maiori necessaria et minori inuenta sequatur conclusio necessaria.
7. Possibile, quod diffinit Aristoteles in libro *Priorum*, est commune ad possibile et ad inuentum, ut contra distinctum necessario.
8. Non potest intelligi accidens eciam in abstracto, non intelligendo subiectum.
9. Species sunt in medio, medio modo inter esse spirituale et materiale.
10. Quelibet species secundum esse spirituale est formaliter cognitio.
11. Actualis cognitio sensus communis apprehendentis phantasma ut sensibile est somnium.

2.4.

Conclusiones secundum Isaac Narbonensem, numero IV.

1. Ponere intellectum agentem non est necessarium.
2. Intencio prima est quiditas rei obiectiue relucens in intellectu.
3. Motus est sensibilis commune a sensu exteriori, absque accione alterius virtutis cognoscibilis.
4. Corpora celestia non largiuntur formaliter inferioribus nisi caliditatem.

2.5.

Conclusiones secundum Abumaron Babylonium, numero IV.

1. De nulla re, que in mundo sit actu corruptibili, habet Deus solicitudinem.
2. Intellectus agens nichil aliud est quam Deus.
3. Celum calefacit inferiora per lumen suum super ea cadens.
4. Actus ipsi intellectus intrisecen res autem intellecte extrinsece dicuntur vere et false.

2.6.

Conclusiones secundum Moysen Aegyptium, numero III.

1. Demonstratio octaui Physicorum ab Aristotele ad probandum primum motorem adducta, aliquid probet speciale primo.
2. Scientia Metaphysice non est una scientia.
3. Simplicitas primi et omnimodo immaterialitas probari non potest per causalitatem efficientem motus, sed per finalem tantum.

2.7.

Conclusiones secundum Maumeth Tolletinum, numero V.

1. Relatio nullam rem dicit extra animam.
2. Species rerum representatiue sunt reductiue in predicamento, in quo sunt res representate.
3. Sensibilia communia propries species ad sensus multiplicant distinctas a speciebus sensibilium propriorum.
4. Sensus tactus non est unus sensus.
5. De nulla re an existet potest aliquis artifec specialis.

2.8.

Conclusiones secundum Auempaten Arabem, numero II.

1. In celo est materia alterius rationis a materia inferiorum.
2. Lux et color essentialiter non differunt.

3.

Conclusiones secundum grecos, qui peripateticam sectam profitentur: Theophrastum, Ammonium, Simplicium, Alexandrum, et Themistium.

3.1.

Conclusiones secundum Theophrastum, numero IV.

1. Si celum inanimatum esset, esset quocunque animato corpore ignobilius, quod dicere impium est in philosophia.
2. Quiditas est sola forma.
3. Ita se habet intellectus agens ad producenda intelligibilas in possibilem intellectum, sicut se habet forma artis ad producendas formas in materiam artis.
4. Deus mouet celum ut finis.

3.2.

Conclusiones secundum Ammonium, numero III.

1. Diffinitio de anima data ab Aristotele, in qua dicitur,*Anima est actus corporis*, cum de rationali, de qua principaliter datur, intelligitur, accipienda est causaliter, non formaliter.
2. Anima racionalis non unitur immediate corpori organico.
3. Cum dicit Aristoteles, quid oportet prima principia semper permanere, nichil aliud intendit, nisi quod in qualibet transmutacione reperiuntur.

3.3.

Conclusiones secundum Simplicium, numero IX.

1. Cognoscere actum suum non est commune quilibet sensui exteriori, sed humanis sensibus est speciale.
2. Aristoteles in libro tertio *de anima* non tractat nisi de parte rationali.
3. Cum anima in se perfecte redit, tunc intellectus agens ab intellectu possibili liberatur.
4. Eadem pars rationalis, ut seipsam exiens, dicitur intellectus possibilis, ut vero est talis ut seipsam, ut possibilis est, possit perficere, dicitur intellectus agens.
5. Eadem pars rationalis, ut extra se vadens, et procedens, perficitur speciebus, que in ipso sunt ut manens est, dicitur intellectus in habitu.
6. Sciri potest ex precedentibus conclusionibus, quare intellectus agens quandoque arti, quandoque habitui, quandoque lumini assimilatur.
7. Passio a sensibili facta in organo solo, sensacio in anima sola recipiatur.
8. Sicut lumen colores non facit colores, sed preexistentes colores potencie uisibiles facit actu visibiles, ita intellectus agens non facit species, cum non essent prius, sed actu preexistentes species potencia cognoscibiles faciunt actu cognoscibiles.
9. Cum dicit Aristoteles, non recordari nos post mortem, quia passiuus intellectus cotrumpitur, per passiuum intellectum possibile intellectum intelligit.

[Page 40]

3.4.

Conclusiones secundum Alexandrum, numero VIII.

1. Anima rationalis est immortalis.
2. Cuilibet celo preter animam, que mouet eum efficaciter, propria assistit intelligencia, que illum mouet ut finis, ab anima tali secundum substanciam omnino distincta.
3. Nullam diffinitionem eciam naturalem ex Aristotelis sententia ingreditur materia.
4. Numerus abstractorum, de quo agit Aristoteles in duodecimo *Metaphysice*, non est numerus motorum, sed numerus intelligentiarum, que sunt fines motus.
5. Cum dicit Aristoteles nono *Metaphysice*, separata et divina, aut totaliter sciri a nobis, aut totaliter ignorari, intelligendum est de ea cognitione, que his contigit, qui iam ad summam intellectus actuationem peruenerunt.
6. Deus nec mala, nec priuationes intelligit.
7. Sicut primus intellectus inter omnes intellectus primo se intelligit, alia secundario, ita ultimus intellectus inter omnes intellectus primo alia a se et seipsum secundano intelligit.
8. Metaphysicus et Dialecticus eque de omnibus disputant, sed ille demonstratiue, hic probabiliter.

3.5.

Conclusiones secundum Themistium, numero V.

1. Intellectus possibiles, qui illuminantur tantum plures, sunt agentes participati, illuminantes et illuminanti, plures quoque sunt, agens illuminans tantum unum.
2. Intellectus agens illuminans tantum, credo sit illud apud Themistium, quod est *metatron* in Cabala
3. Scientia de anima est media inter scientias naturales et diuninas.
4. Preter duas species demonstrationis, *quid*et*quia*, quas ponit Aristoteles, tertia alia ponenda est, et est cum una proprietas per coëuam proprietatem demonstratur.
5. Propositio est per se, cum vel subiectum diffinit predicatum, vel predicatum subiectum, vel ambo diffiniuntur per idem tertium.

4.

Conclusiones secundum doctrinam philosophorum, qui Platonici dicuntur: Plotini Aegyptii, Porphyrii Tyrii, Jamblichi Chalcidei, Procli Licii, et Adelandi Arabis.

4.1.

Conclusiones secundum Plotinum, numero XV.

1. Primum intelligibile non est extra primum intellectum.
2. Non tota descendit anima quum descendit.
3. Onmia vita est immortalis.
4. Anima, que peccauit, vel in terreno, vel in aëreo corpore, post mortem bruti vitam vivit.
5. Anima irrationalis est idolum anime rationalis ab eo dependens, sicut lumen a sole.
6. Ens, vita, et intellectus in idem coincidunt.
7. Felicitas hominis ultima est, cum particularis intellectus noster totali primoque intellectui plene coniungitur.
8. Civiles virtutes, virtutes simpliciter non sunt appellande.
9. Non fit assimilatio ad divina per virtutes eciam purgati animi, nisi dispositiue.
10. In ratione simitudines rerum sunt et species, in intellectu vere ipsa encia.
11. Consumate virtutis est eciam primos motus amputare.
12. Impropria dicitur, quod intellectus ideas inspiciat vel intuetur.
13. Que necessaria animali sunt, necessaria possunt dici, sed non bona.
14. Sicut accidentalia felicitas animadversione indiget, ita substantialis felicitas per carentiam animadvercionis non solum non deperditur, sed roboratur.
15. Homo qui ad felicitatem iam peruenit, per phrenesim aut litargiam ab ea non impeditur.

[Page 42]

4.2.

Conclusiones secundum Adelandum Arabem, numero VIII.

1. Intellectus agens nichil est aliud, quam pars anime, que sursum manet et non cadit.
2. Anima habet apud se rerum species, et excitatur tantum ab extrinsecis rebus.
3. Ad complementum precedentis conclusionis, quam non solum Adelandus, sed omnes Mauri dicunt, dico ego illas species actu et substantialiter esse in parte, que non cadit, et recipi de nouo et accidentaliter in parte, que cadit.
4. Maior pars rerum, que in somnis innotescunt, aut per purgationem anime, aut per indemoniacionem, aut per veram spiritus revelacionem innotescunt.
5. Quod scribit Tebit Chaldeus de dormicione super (h)epar in revelacione somniorum, recte intelligetur, si ad hoc dictum dicta Platonis in Timeo concordaverimus.
6. Quia, sicut dixit Abdala, videre somnia est fortitudo imaginationis, intelligere ea est fortitudo intellectus, ideo qui videt ea ut plurimum non intelligit ea.
7. Anima est fons, motus, et gubernatrix materie.
8. Transcorporationem animarum crediderunt omnes sapientes Indorum, Persarum, Aegyptiorum et Chaldaeorum.

4.3.

Conclusiones secundum Porphyrium, numero XII.

1. Per patrem apud Platonem intelligere debemus causam, que a seipsa totum effectum producit, per factorem eam, que materia accipit ab alio.
2. Opifex mundi est supermundana anima.
3. Exemplar non est aliud quam intellectus ipsius opificis anime.
4. Omnia anima, participans vulcanio intellectu, seminatur in luna.
5. Ex precedenti conclusione elicio ego, cur omnes Teutones bone sunt corporature et albi coloris.
6. Ex eadem conclusione elicio, cur omnes Teutones apostolice sedis reverendissimi sint.
7. Sicut Apollo est intellectus solaris, ita Aesculapius est intellectus lunaris.
8. Ex precedenti conclusione elicio ego, cur Luna in ascendente dat sanitatem nato.
9. Duplex est malorum demonum genus: alterum anime sunt et substantiales demones, alterum materiales potencia et accidentales demones.
10. Duplex genus demonum, de quibus dixit secundum Porphyrium precedens conclusio, nihil credimus esse aliud, quam membrorum legem, et potestates harum tenebrarum, de quibus apud Paulum, quamuis de quiditate et substancia harum potestatum eos non credo conuenire.
11. Plato in principio tractatus Timei de extremis tantum determinat, id est de eo quod vere est nullo modo genitum, et de eo, quod vere genitum nullo modo ens; de medus nihil, quorum alterum ens et genitum, alterum genitum et ens.
12. Deus ubique est, quia nullibi est, intellectus ubique est, quia nullibi est, anima ubique est, que post ispum. Sed Deus ubique et nullibi respectu omnium, que post ipsum. Intellectus autem in Deo quidem est, ubique autem et nullibi respectu eorum, que po ipsum. Anima in intellectu et Deo, ubique autem et nullibi respectu corpons.

4.4.

Conclusiones secundum Jamblichum, numero IX.

1. Intellectus speculatiuus est forma separata quantum ad rem et ad modum, practicus separata quantum ad rem coniuncta quantum ad modum, anima rationalis coniuncta secundum res, separata secundum modum, irrationalis coniuncta secundum rem et secundum modum.
2. Opifex sensibilis mundi septimus est hierarchia intellectualis.
3. Corporalis natura est in intellectu immobiliter, in animo ex se primo mobiliter, in animali ex se mobiliter participatiue, in celo aliunde ordinate mobiliter, infra Lunam aliunde mobiliter inordinate.
4. Elementa in octo celi corporibus celesti modo bis inueniuntur, que quis inueniet si retrogrado ordine in illa bina numeratione processerit.
5. Super hunc mundum, quam vocant Theologi ??, est alius, quem vocant??et super huac alius, quem vocant????.
6. Cum excellenter ad intellectum assimilatur anima, fi un vehiculo motus perfecte circularis.
7. Nulla est via celestium astrorum quantum est in es malefica.
8. Qui finalem causam diluuiorum incendiorumque cognoverit, hec potius?????????, id est, purgationes quam corruptiones.
9. Cum dici Plato in mundi medio positam animam, de imparticipate anima debet intelligi, quam ideo in medio dicit positam, quia equaliter omnibus adest, ab omni respectu et particulari habitudine liberata.

4.5.

Conclusiones secundum Proclum, numero LV.

1. Quod est in intelligibilibus terminis et infinitum, est in intellectualibus mas et femina, in supermundanis identitas et alteritas, similitudo et dissimilitudo, in anima circulation eiusdem, et circulatio alterius.
2. A Saturnus legibus extimuntur Dei, qui conceptivi et perfectivi sunt: Iouiis legibus Dei Saturnii. A Fatalibus legibus omnia anim viuens intellectualiter. Legi autem Adrastie omnia obediunt.
3. Dei appellatio simpliciter absoluta uni competit, qui est Deus deorum, simpliciter non absoluta cuilibet supersubstantialium secundum essenciam intellectualium cuilibet secundum participationem animis divinis, secundum contactum et coniunctionem demonibus, secundum similitudinem animis humanis.
4. Contentiua proprietas est medii ordinis secunde trinitatis, qui in *Phedro* celestis dicitur circumductus.
5. In intelligibilibus non est numerus, sed multitudo et numerorum causa paternalis ac materialis, in intellectualibus vero est numerus secundum essenciam et communicatiue multitudo.
6. Idem est, quod dicitur alteritas in Parmenide, et supercelestia in *Phedro*.
7. Per unum, plura, totum, partes, finitum, infinitum, de quibus in Parmenide habemus, intelligere secundum ordinem trinitatis intelligibilis intellectualis secundum illius ordinis trinariam divisionem.
8. Quod in*Phedro*dicitur dorsum celi, in Parmenide dicitur unum, quod ibi profundum celi, hic totum, quod ibi axis, celi, hic terminus.
9. Tercium ordinem secunde trinitatis per tres terminos exprimit Plato: extrema, perfectum, et secundum figuram.
10. Intellectuales dii uniones habent ab uno primo, substantiales ab intelligibilibus, uitas perfectas et contentiuas generatiuas divinorum ab intelligibilibus et intellectualibus, intellectuales proprietatem a se ipsis.
11. Sicut intelligibiles Dei uniformiter omnia producunt, ita intelligibiles intellectualesque trinaliter, intellectuales autem hebdomatic
12. Inter externales paternos Deos, Saturnum et Iouem, mediat necessario Rhea per proprietatem vite fecunde.
13. Secunda trinitas hebdomadis intellectualis est trinitas Curetum, quod vocat Theologia intemeratos deos.

14. Proprietates Curetum est reddere opus paterne trinitatis immaculatum, mansionem primi, processum secundi, illustrationem tertii.
15. Per deorum cedes tragice a Theologia septima unitas discretius intellectualis hebdomada designatur.
16. Eadem que Rhea dicitur, ut Saturno coëxistens secundum suam summitatem, ut Iouem producit et cum Ioue totales et partiale deorum ordines, dicitur Ceres.
17. Licet, ut tradit Theologia, distincte sint divine hierarchie, intelligendum est tamen omnia in omnibus esse modo suo.
18. Sicut paternalis proprietas est solum in intelligibilibus, ita conditoria, siue factina, solum in Deis nouis paterna simul et conditor in exemplaria intelligibili conditoria, et paterna in opificia.
19. Quecunque vel deorum vel nature operationes duplices sunt, immanentes et transeuntes, per immanentes seipsum unumquodque continet, et que in ipso sunt raciones per transeuntes ad exteriore se convertit.
20. Post intellectualem hebodmadam ordinati sunt immediate supermundani Del a partibus universi exempti, et incoordinabiles ad hunc mundum, et secundum causam eum undique circumplectentes.
21. Proprius est super mundanorum deorum assimilare et tradere entibus compassionem illam et inuicem communionem, quam habent ex similitudine unius ad alterum.
22. Licet assimilatiuum ducalium, de quibus dixit precedens conclusio, proprium sit, appropriatur tamen medio ordini trinitatis sue primo ordine intellectualibus deis immediate secundum substanciam coniuncto et tertio secundis generibus se commiscente.
23. Iupiter de quo in *Gorgia*, non est ille qui universalis conditor tertius, inter intellectuales, sed summus et primus inter ducales.
24. Ducalia trinitatis Iupiter est substantificatiuus, Neptunus divificatiuus, Pluto conversiuus.
25. Quadruplex est fabrica, prima universalia universalium ex toto perornat, secunda universa quidem, sed particulariter, tertia secundum divisa secundum universalitatem, quarta partes particulariter contexti universalibus. Dum universalitatem, quarta partes particulariter contexit universalibus.
26. Iupiter, Saturnus, et Pluto, Saturni regnum partientes, a Saturno regnum non accipiunt nisi per medium conditoris Iouis.
27. Sub primo ducalis trinitatis est esse substantiale, omnia anima nobilis generationi non subdita, primum mobile, ignis, et supren aëris pars, que super terram crescunt, et pars orientalis.
28. Sub secundo ducalis trinitatis est vita et generatio, omnia anima sub generationem ueniens, erratice sphere, aque et infinia aëris pars, que sub antra minere et terre motus, media pars terre et circa centrum.
29. Sub tertio eiusdem ordinis est specialium divisionum conversio, animarum purgatio, sphere actiuorum et passiuorum, terra cu terrestribus, que circa tartarum, et pars occidentalis.
30. Et si secunda trinitas deorum supermundanorum tota dicatur Proserpina, tamen prima eius unitas apud grecos dicitur Diana, secunda Persephone, tertia Minerua, apud barbaros vero prima Hecate, secunda anima, tertia virtus.
31. Secundum precedens conclusionem ex Procli mente potest exponi unus ex dictis Zoroastris, secundum quod apud grecos legitur quanquam apud Chaldeos aliter et legitur ex exponitur.
32. Tertia trinitas Deorum supermundanorum dicitur Apollo, et conversiuum ei appropriatur.
33. Trinitas Proserpine comitantur a latere trinitas custoditiua et conseruatiua.
34. Duodecim Dei, de quibus in *Phedro*, dei sunt medii inter supermundanos et mundanos vinculum eorum.
35. Dei, de quibus in *Phedro*, in quatuor trinitates sunt distinguendi, Opificatiuam, Custoditiuam, Vitalem, et Conseruatiuam.
36. Quatuor sunt exercitus iuniorum Deorum. Primus habitat a primo celo usque ad principium aëris, secundus inde usque ad dimidium aëris, tertius inde usque ad terram.
37. Cuilibet istorum proportionaliter correspondet quadruplex exercitus Angelorum, Demonum et Animarum.
38. In per se viuente apparet primo trinitas unius entis, unius entalis, et entis unialis.
39. Opifex ad quaternitatem respiciens per se animalis, quatuor fabri est partes partes principales mundi.
40. In quantum opifex ad exemplar forme unius in per se viuente, respicit primam partem corporis mundani facit.
41. In quantum opifex in forma unius videt unum unius essencialis, facit deos mundanos illius partis, in quantum ens unius essencialis facit angelos in eadem parte, in quantum videt unum entis unialis facit demones ibi, in quantum esse entis unialis, animalia ibidem facit.
42. Facit opifex alias partes proportionaliter ad suarum formarum exemplaria, sicut de primo est dictum, nec oportet explicare, qui quilibet sciens, quia analogizandi ex se poteris deducere.
43. Ad sapiens, pulchrum, bonumque dominum, per intellectum, amorem, et fidem ascendimus.
44. Sicut fides, que est credulitas, est infra scienciam, ita fides, que est vere fides, est supersubstantialiter supra scienciam et intellectum, nos Deo inmediate coniungens.
45. Sicut non omne corpus, sed perfectum, ita secundum nature et gradus sublimitatem hec per ordinem se inuicem excedunt, animal, intellectus, vita, ens, et unum.
46. Sicut secundum causalitatis ambitum, ita secundum nature et gradus sublimitatem hec per ordinem ad inuicem excedunt, animal, intellectus, vita, ens, et unum.
47. Omnis ordo medius manet in antecedente stabiliter, et in se firmat consequentem.
48. Sicut prima trinitas post unitatem est omnis intelligibiliter commensurata et finiformiter, ita secunda trinitas est omnia vitaliter, vera, et infinitiformiter. Tertia est omne secundum mixti proprietatem, et pulchriformiter.
49. Prima trinitas manet tantum, secunda trinitas manet et procedit, tertia post processum convertit.
50. Aeuum supra per se animal in secunda et media trinitate.
51. Sicut intelligibilis causa sunt universarum senerum, ita intellectualis dinisionum secundum genera communia, supermundana differentium secundum speciem, mundana differentium secundum individuum.
52. Per supercelestem locum habemus intelligere, quod de secunda trinitate plus est intelligibile, quam intellecuale, per subcelestem concauitatem quod magis intellectuale quam intelligibile, per celum id, quod eque utroque participet.
53. Quecunque de supercelesti loco in *Phedro*affirmative dicuntur, de eo dicuntur non ut simpliciter primum, sed ut habet ante se supera genera quibus participet. Quecunque negative dicuntur, dicuntur ut analogice se habet ad primum bonum quod est absoluta caput omnium non determinati ordinis huius vel illius.
54. Ambrosia est analoga termini, et nectar infinito.
55. Sicut intellectus perfectus ab intelligibilibus querendum est, ita virtus sursum ductiua ab intellectualibus, operatio absoluta et sequestrata a materia, ab ultramundanis vita alata, a mundanis expressio divinorum, vera et angelicis choris, replatio eius, qu a diis est aspirationis, a bonis demonibus.

4.6.

Conclusiones secundum Mathematicam Pythagore, numero XêV.

1. Unum, alteritas et id quod est, sunt cause numerorum. Unum unitorum, alteritas generatiuorum, id quod est substantialium.
2. In participatis numeris alia sunt species numerorum, alia specierum uniones.
3. Ubi unitas punctualis vadit in alteritatem binarii, ibi est primo triangulum.
4. Qui I, II, III, IV, V, XII, ordines cognoverit, prouidentie distributionem exacte tenebit.
5. Per unum, tria, et septem scimus in Pallade unificatiuum discrecionis, causatiuam et beatificatiuam intellectus potestatem.
6. Triplex proportio, Arithmetica, Geometrica, et Harmonica, tres nobis Themidos filias indicat: judicii, justicie, pacisque existente symbola.
7. Per secretum radii recti, reflexi et refracti in sciencia perspectiue triplicis nature admonemur: intellectualis, animalis et corporal
8. Ratio ad concupiscentiam habet proportionem diapason.
9. Irrascibilis ad concupiscentiam habet proportionem diapente.
10. Ratio ad iram habet proportionem diatessaron.
11. Iudicium sensus in musica non est adhibendum, sed solum intellectus.
12. In formis numerandis non debemus extendere quadragenarium.
13. Quilibet numerus planus aequilaterus animam symbolizat.
14. Quilibet numerus linealis symbolizat Deos.

4.7.

Conclusiones secundum opinionem Chaldeorum Theologorum, numero VI.

1. Ordo separatorum principalis non est primus, ut putant Egyptii, sed super eum est ordo fontalis unialiter superexaltatus.
2. Fatum non est necessitas prima potencie seminalis, sed est intellectualiter participata habitudo animalium racionum indeclinar a superioribus, ineuitabilis ab inferioribus.
3. Substantiales rerum visibilium qualitates non a virtute separata particulari, ut credunt Egyptii, sed a primo receptaculo fontis luminum per animalem splendorem dependenter resultant.
4. Anime partiales non immediate, ut dicunt Egyptii, sed mediantibus totalibus animis demoniacis ab intellectuali splendore illuminantur.
5. Coordinatio intellectualis non est in intellectuali coordinatione, ut dixit Amosis Aegyptius, sed est super omnem intellectualem hierarchiam in abysso primo unitatis, et sub caligine primarum tenebrarum imparticipaliter abscondita.
6. Quicquid est Luna supra, purum est lumen, et illud est substancia orbium mundanorum.

4.8.

Conclusiones secundum priscam doctrinam Mercurii Trismegisti Aegyptii, numero X.

1. Ubicumque vita, ibi anima, ubicumque amina, ibi mens.
2. Omne motum corporeum, omne mouens incorporeum.
3. Anima in corpore, mens in anima, in mente verbum, tum horum pater Deus.
4. Deus circa omnia, atque per omnia, mens circa animam, anima circa aërem, aër circa materiam.
5. Nichil est in mundo expers vite.
6. Nichil est in universo possibilis mortis vel corruptionis.
   Correlarium. Ubique vita, ubique prouidencia, ubique immortalitas.
7. Sex viis futura homini Deus denunciat, per somnia, Portenta, Aues, Intestina, Spiritus, et Sybillam.
8. Verum est, quod non perturbatum, non determinatum, non coloratum, non figuratum, non concussum, nudum, perspicuum, a s ipso comprehensibile, intransmutabile bonum et penitus incorporeum.
9. Decem intra unumquemque sunt ultores: ignorancia, tristitia, inconstancia, cupiditas, iniusticia, luxuries, deceptio, inuidia, fraus ira, temeritas, malitia.
10. Decem ultores, de quibus dixit secundum Mercurium precedens conclusio, uidebit profundus contemplator correspondere mal coordinationi denarie in Cabala, et prefectis illius, de quibus ego in cabalisticis conclusionibus nichil posui, quia est secretum.

4.9.

Conclusiones numero XLVII. secundum doctrinam sapientum hebreorum Cabalistarum, quorum memoria sit semper in bonum.

1. Sicut homo et sacerdos inferior sacrificat Deo animas animalium irracionalium, ita Michaël sacerdos superior sacrificat animas animalium racionalium.
2. Nouem sunt angelorum hierarchie, quarum nomina, Cherubim, Seraphim, Hasmaïm, Haiot, Aralim, Tarsisim, Ophanim, Thepharsim, Isim.
3. Quamuis nomen inefabile sit proprietas clemencie, negandum tamen non est qui contineat proprietatem iudicii.
4. Peccatum Ade fuit truncacio regni a ceteris plantis.
5. Cum arbore sciencie boni et mali, in quo peccauit primus homo, creauit Deus seculum.
6. Magnus Aquilo fons est animarum omnium simpliciter, sicut alii Dies quarundam et non omnium.
7. Cum dixit Salomon in oratione sua in *libro Regum*,*Exaudi o celum*, per celum lineam viridem debemus intelligere, que gyrat universum.
8. Anime a tertio lumine ad quartam diem, et inde ad quintam descendunt, inde exeuntes corporis noctem subintrant.
9. Per sex dies geneseos habemus intelligere sex extremitates edificii procedentes a *bresit*, sicut procedunt cedri a Libano.
10. Rectius dicitur quod paradisus sit totum edificium, quam quod sit decima, et in medio eius est collocatus magnus Adam, qui es Tipheret.
11. Dictum est ex Heden exire fluuium, qui dividitur in quatuor capita, ad significandum, quo ex secunda numeracione procedit tertia, que in quartam, quintam, sextam et decimam dividitur.
12. Verum erit omnia pendere ex fato, si per fatum fatum supremum intellexerimus.
13. Qui noverit in Cabala mysterium portarum intelligencie, cognoscet mysterium Magni Iobelei.
14. Qui noverit proprietatem meridionalem in dextrali coordinatione, sciet cur omnis processio Abraam semper fit versus austrum.
15. Nisi nomini Abraam litera ? id est *ha*, addita fuisset, Abraam non generasset.
16. Omnes ante Moysem prophetarunt per ceruam unicornem.
17. Ubicumque in scriptura fit mentio amoris maris et femine, nobis mystice designatur coniunctio Tipheret et Chneseth Israël, vel Beth et Tipheret.
18. Qui media nocte cum Tipheret copulabitur, prospera erit ei omnis generatio.
19. Eadem sunt litere numinis cacodemonis, qui est princeps mundi huius et nominis Dei Triagrammaton, et qui sciverit ordinare transpositionem deduceret unum ex alio.
20. Cum fiet lux speculi non lucentis, sicut speculi lucentis, erit nox sicut dies, ut dicit Dauid.
21. Qui sciet proprietatem, que est secretum tenebrarum, scit cur mali demones plus in nocte, quem in die nocent.
22. Licet quod fiet multiplex coordinatio curruum, tamen inquantum attinet ad Phylacteriorum mysterium, duo sunt currus ordinand ita, ut ex secunda, tertia, quarta, quinta, fiat unus currus, et sunt quatuor phylacteria, que induit vau, et ex sexta, septima, octaua et nona fit secundus currus, et sunt phylacteria, que induit ?, ultima *ha*.
23. Supra proprietatem penitencie non est utendum verbo dixit.
24. Cum dixit Iob,*qui fecit pacem in excelsis suis*, aquam intellexit australem et ignem septentrionalem, et prefectos illorum, de quibus non est ultra dicendum.
25. Idem est *Bresith*, id est,*in principio creauit*, ac si dixisset in sapientia creauit.
26. Quod dixit Anchelos Chaldeus *becadmin*, id est, cum eternis vel per eterna, triginta duas vias sapiencie intellexit.
27. Sicut congregatio aquarum est iustus, ita mare ad quod tendunt omnia flumina, est divinitas.
28. Per volatile, quod creatum est die quinta, debemus intelligere angelos mundanos, qui hominibus apparent, non eos qui non apparent, nisi in spiritu.
29. Nomen Dei quatuor litterarum, quod es ex *mem, sade, pe*et *sade*, regno Dauidis debet appropriari.
30. Nulius angelus habens sex alas unquam transformatur.
31. Data est circumcisio ad liberacionem a virtutibus immundis, que in circuitu ambulant.
32. Idem circumcisio fit octaua die, quia est superior quam sponsa universalizata.
33. Nulle sunt littere in tota lege, que in formis, coniunctionibus, separacionibus, maioritate, coronatione, clausura, apertura, et ordine, decem numerationum secreta non manifestent.
34. Qui intellexerit, cur sit dictum, quod Moyses abscondit faciem suam, et quod Ezechias vertit facies suas ad parietem, sciet que esse debeat orantis habitudo et dispositio.
35. Nulla res spiritualis descendens inferius operatur sine indumento.
36. Peccatum Soddome, fuit per truncationem ultime plante.
37. Per secretum orationis antelucane, nihil aliud intelligere, quam proprietatem pietatis.
38. Sicut extrinsecus timor est inferior amore, ita intrinsecus est superior amore.
39. Ex precedenti conclusione intelligitur, cur in *Genesi*a timore laudatur Abraham, quem tamen scimus per proprietatem pietatis omnia fecisse ex amore.
40. Quocienscunque ignoramus proprietatem a qua est influxus super peticione, quam petimus, ad domum naris recurrendum est
41. Omnia anima bona est anima noua, veniens ab oriente.
42. Ideo Joseph ossibus sepultus est et non corpore, quia eius ossa erant virtutes et milicia arboris superioris vocati Sadich influentis ad terram superiorem.
43. Ideo Moysis sepulchrum nemo nouit, quia exaltatus est in Iobeleo superiore, et super Iobeleum misit radices suas.
44. Cum anima comprehenderit quidquid poterit comprehendere, et coniungetur anime superiori, expoliebit indumentum terrenum se, ut ex(s)tirpabitur de loco suo, et coniungetur cum divinitate.
45. Sapientes Israhel post cessacionem prophecie per spiritum, prophetarunt per filiam vocis.
46. Non punitur Rex terre in terra, quia prius humiliatur milicia celestia in celo.
47. Per dictionem Amen, ordo habetur expressus, quomodo numerationum procedant influxus.

5.

Conclusiones numero quingente secundum opinionem propriam, que denaria divisione dividuntur in Conclusiones Physicas, Theolo

[Page 54]

Magicas et Cabalisticas, in quibus omnibus nihil assertiue vel probabiliter pono, nisi quatenus id verum vel probabile iudicat sacrosa

5.1.

Conclusiones paradoxe numero XVII secundum propriam opinionem, dicta primum Aristotelis et Platonis, deinde aliorum doctorum

1. Nullum est quesitum naturale aut divinum, in quo Aristoteles et Plato sensu et re non consentiant, quamuis verbis dissentire vi
2. Qui dicunt innascibilitatem esse positiuam proprietatem constituentem patrem in esse hypostatico incommunicabili, ab opinion
3. De ponenda sexta nocione, que est inspirabilitas, non debent discordare Thomiste et Scotiste, si recte suorum doctorum funda
4. De subiecto Theologie fundamentaliter et radicaliter concordant Thomas, Scotus, et Egidius, quamuis, et in ramis et verborum
5. De questione illa: Utrum sit unum esse in Christo, aut plura esse, dico Scotum et Thomam non discordare.
6. De distinctione ex natura rei non debent discordare Thomiste et Scotiste, si suos doctores fundamentaliter intelligunt.
7. De attributorum distinctione non discordant Thomas et Scotus.
8. In hoc articulo precise a suis appendiciis: Utrum angelus potuerat divinam equalitatem simpliciter appetere, non discordat Tho
9. In materia, quid prius conguoscatur, magis an minus universale concordant Thomas et Scotus, qui maxime in eo discordare ex
10. De re nominaliter concepta, primus conceptus qui habetur, est conceptus universalissimus.
11. De re diffinitiue concepta, primus conceptus qui habetur, est conceptus rei proprius et convertibilis.
12. In distinctissima cognicione ultimo nota nobis sunt predicata maxime universalia.
13. Opinio Commentatoris de dimensione interminatis principiis et fundamentis doctrine sancti Thome nichil repugnat.
14. In materia de obiecto intellectus non discordat, ut creditur, sed concordat Thomas et Scotus.
15. In questione de contingencia ad utrumlibet in materia de casu et fortuna, re et fundamentaliter non discordant Avenrois et Avic
16. An corpus compositum accipiat physicus a Metaphysico, discordare fundamentaliter non possunt Avenrois et Avicenna, etsi ve
17. De modo, quo angeli sint in loco, non differunt Thomas et Scotus.

5.2.

Conclusiones philosophice secundum propriam opinionem numero LXXX, que licet a communi philosophia dissentiant, a communi t

1. Potest a specie in sensu exteriori existens immediate abstrahi species universalis.
2. Intencio secunda est ens rationis, habens semper modum forme qualitatiue,ab operacione intellectus proueniens consequutiu
3. Nec prima intentio, nec secunda intentio, alicubi sunt subiectiue.
4. Est deuenire in corporibus ad aliquid, quod ita corporaliter locat, quod corporaliter non locatur, et illud est ultima sphera, sicut i
   Correlarium. Non est querendum, quomodo ultima sphera locatur, sed absolute concedendum, quod non locatur.
5. Singulare non intelligitur ab intellectu, nec secundum veritatem, nec secundum eciam opinionem Aristotelis commentatoris et
6. Licet intellectus non intelliget singulariter, ab ipso tamen est quod perfecte cognoscatur singulare.
7. Quelibet res quecunque sit illa, in puritate sui esse constituta, est intelligens, intellectus et intellectum.
8. Ex predicta conclusione habetur, quare materia sit principium incognoscibilitatis, et intellectus agens cognoscibilitatis.
9. Illa dicitur actio immanens, que non est subiectiue in illo, quod passiue per causam denominatur, et per hoc distinguitur a trans
10. Omnis alius modus preter eum, quem predixit precedens conclusio, est insufficiens ad distinguendum actionem immanentem
11. Cum dicit Auenrois, non esse aliud medium ad probandum abstractum preter eternitatem motus, non intelligit de quocunque a
12. Esse corporeum non habet res ab aliqua forma substantiali, vel gradu forme substantialis.
13. Sex transcendentia, que posuit communis doctrina, a iunioribus latinis sunt efficta: ea et Greci peripatetici, et princeps eorum A
14. Necessarium est apud Aristotelem primam causam movere de necessitate.
15. Impossibile est, et omnino irrationale apud Aristotelem omnis euenire de necessitate, respectu cuiusque cause illa necessitas
16. Tractatus suppositionum ad Logicum non pertinent.
17. Non potuit mundus esse a Deo ab eterno efficienter, efficientia vera, que est reductio de potentia ad actum.
18. Potuit produci et fuit de facto secundum Aristotelem et Commentatorem productus ab eterno mundus a deo, efficiencia que es
19. Qui negat celum esse animatum, ita ut motor eius non sit forma eius, non solum Aristoteli repugnat, sed totius philosophie fun
20. In actibus nostri intellectus non est successio racione potenciarum sensitiuarum et deseruiencium, ut credunt moderni, sed eo
21. Noticia de nouo acquisita fit ex precedenti cognitione tanquam ex termino a quo, et tanquam ex causa effectiua parciali, forma
22. Ille habitus est practicus, qui est formaliter regulatiuus alicuius operationis habituati.
23. Habitus habet esse practicum et speculatiuum ab obiecto relato ad subiectum in quo est: Intellectus autem dicitur practicus ve
24. Habitus practicus a speculatiuo finibus distinguitur.
25. Praxis est operacio, que non est formaliter cognicio, et potest esse recta et non recta, rectificabilis per habitum, et per parciale
26. Practicum et speculatiuum sunt differencie accidentales habitus.
27. Theologia viatoris ut viatoris est, simpliciter practica dicenda est.
28. Totam medicinam practicam esse, et ut verum asserimus, et ut consonum dictis et sentencie Auenrois.
29. Logica est practica.
30. Sensus communis non est distinctus a sensu visus, auditus, odoratus, gustus, et tactus.
31. Non dari species intelligibiles a phantasmatibus abstractas, et ut veram, et Commentatoris et Alberti sentencias asserimus.
32. In omni questione per demonstracionem scibili oportet precognoscere quid subiecti et passionis, non intelligendo per quid, qui
33. Possibilis est regressus a causa ad effectum absque negociacione quam somniat Burleus.

34. Tenentes minima naturalis in qualitatibus, non propterea habent negare motum alterationis fieri in tempore succesiue.
35. Necessarium est tenere secundum Auenroem, quod forma generis sit realiter alia a forma speciei, nec oppositum stat cum pri
36. Demonstratio Aristotelis in VII.*physicorum*quod omne, quod mouetur, mouetur ab alio, nichil probat eorum, que vel Thomas, v secundum subiectum.
37. Demonstracio VII.*physicorum*probat euidenter, quod celum non mouetur a se, datis principils Auenrois, veris utique et firmissi
38. Ordo librorum naturalis philosophie ab Aristotele tradite est iste: liber
    - *physicorum*,
    - *celi et mundi*
    - *de generatione*
    - *meteorum*
    - *mineralium*
    - *de plantis*
    - *de generibus animalium*
    - *de partibus animalium*
    - *de progressu animalium*
    - *de anima*

    tum libri que dicuntur parui naturales.
    Correlarium. Qui librum de anima sextum naturalium vocant, ab Aristotelis mente omnino discordant.
39. Omnis via saluans dictum Aristotelis, quod venti orientales sint calidiores occidentalibus, preter viam animacionis celi, est friu
40. Nec ab Aristotele, nec ab expositoribus adducte rationes, de salsadine maris sunt sufficientes, nec potest ulla, maxime stante
41. Nuila pars celi differt ab alia secundum lucidum et non lucidum, sed secundum magis et minus lucidum.
42. Modus ab Aristotele datum, quomodo calefiant inferiora a superioribus, nullo modo rectus apparet.
43. Nec duo stant simul, et ambo credo simul esse vera, et quod ratio Avenrois ubi commento ultimo primi*physicorum*contra Avice
44. Si intelligencias esse in genere secundum Aristotelem, dixerit Thomas, non minus sibi, quam Aristoteli repugnabit.
45. Si unitas generis non est solum ex parte concipientis, sed etiam ex parte concepti, necesse est quecunque sunt in eodem gen
46. Sciencia est realiter relatiua, et scibile ad eam per accidens refertur.
47. Tenendo communem modum doctorum, quod scilicet de Deo aliquid formaliter predicetur, dico duas conclusiones proximas, c
48. Secunda: Deus ideo non est in genere, quia est substantialiter substantia.
49. Ponere differencias inter simitatem et albedinem, aut consimilia accidentia, per hoc quod illud separabile sit, illud inseparabile
50. Differencia que inter suprascripta accidencia apparet ex sola voluntaria nominum impositione originatur.
51. Necessarium est dicere secundum Auenroem, quod substancia est de intrinseca quiditate accidentis, et est opinio et Aristoteli
52. In definicione substanciarum naturalium non esse ponendam materiam, et Auenroi et Alberto consentanea sentencia est.
53. Si Thomas dixerit, in intelligentiis secundum Aristotelem esse accidencia, non Aristoteli modo, sed sibi ipso contradicet.
54. Iste propositiones sunt concedende, ut omnino vere. Materia prima sit asinus, bos et similis.
55. In composito materiali non sunt due precise entitates et distincte, sed una entitas.
56. Sonus non est motus aëris intercepti inter duo corpora se percutiente, ut tenet Aristoteles et expositores eius, sed ex contactu
57. Rationes quas adducunt peripatetici ad probandum, quod in causis essencialiter ordinatis non eatur in infinitum, non conuincu
58. Virtutem sensitiuam sensus communis, sicuti non a virtutibus sensitivis sensuum exteriorum,ut dixit conclusio XXX,ita nec a vi
59. Dico omnes qualitates elementorum symbolas esse diuversarum specierum.
60. Si qua est ponenda figura quarta syllogismorum, illa est ponenda, quam Galienus ponit, non ut Franciscus Maironis, et Petrus
61. De materia, ut ex ea per se fiunt res, tractare metaphysicum, physicum autem, ut ex ea res fiunt per accidens, habemus dicer
62. Dictio exclusiua addita uni relatiuo, correlarium non excludit.
63. Non debet concedi partem in toto quantitatiuo a suo toto esse aliquo modo actu distinctam.
64. Opinio que Avicenne ascribitur, quod illud unum, quod cum ente convertitur, sit unum quod est principum numeri, et ita consec
65. Licet potencia intellectiua in nobis sit accidens, in angelis tamen est substancia.
66. Formalitas est actualitas apta per se perficere possibilem intellectum.
67. Si ex concursu elementorum fiat mixtum, quocunque modo ponantur elementa manere, immixto fiet mixtum ex elementis, ut e
68. In omnibus infra Deum eadem est materia secundum essenciam, diversa secundum esse.
69. Quiditates physicarum naturarum adequato concepto et proprio, concipi possunt sine accidentibus, siue a metaphysico, siue a
70. Corpus organicum, quod est materia anime, et ponitur in diffinicione eius ab Aristotele, est corpus et organicum per formam es
71. Secundum omnes philosophos dicendum est, Deum necessario agere quicquid agit.
72. Qui dubitat ex inteiligibili et intellectu magis vere et substantialiter fieri unum, quam ex materia et forma materiali, non est philo
73. Tenendo opinionem de anima intellectiua, quam tenet commentator, uidetur michi racionabiliter tenendum illam animam nulliu
74. Dico secundum Thomam dicendum esse, in actu reflexo intellectus consistere beatitudinem nostram.
75. Diffinitio nature celestis comprehendit, et ly, et copulatiue tenetur, et non disiunctiue.
76. Sicut quilibet philosophus habet dicere, quod virtutes sensitiue sunt in corde, ita quilibet medicus habet dicere, quod sint in cer
77. Quod dicitur a communi schola philosophantium omnium latinorum de prima operatione intellectus, error est, quia non est alia
78. Accidentia nullo modo debent dici essencia, sed entis.
79. Sex principia sunt forme absolute.
80. Si qua est lingua prima et non casualis, illam esse hebraicam multis patet coniecturis.

5.3.

Conclusiones paradoxe numero LXXI. secundum opinionem propriam noua in philosophia dogmata inducentes.

1. Sicut esse proprietatum preceditur ab esse quiditatiuo, ita esse quiditatiuum proceditur ab esse uniali.
2. Non possumus dicere, quod de re precisissime sumpta, aliquid predicetur predicatione proprie dicta.
3. Qui attingit rem in diffinitione, attingit rem in alteritate.
4. Solus ille, qui attingit rem in precisione sue unionis, attingit rem, ut est ipsa.
5. Quanto unusquisque modus cognitionis est eminentior, tanto in intellectu disproportionate imperfectior euadit et illi inutilior.
6. Sicut cognitio per demonstrationem habita homini pro communi statu, quem hic experiamur, est perfectissima cognicio, ita sim

7. Sicut Deus est simpliciter cognicio totius esse, ita intellectus est diffinitio totius esse, et anima sciencia totius esse.
8. Si theologia theologice traditur, erit ut de primo subiecto, de eo, quod est unialiter unum, et de quolibet, quod est secundum su
9. Vera Metaphysica, tradita metaphysicaliter, est de quolibet quod est vera forma, ut de primo subiecto, et de quolibet quod est
10. Sicut in creatura non valet consequencia. Est ens, ergo est, ita in Deo non valet, est, ergo est ens.
11. Eadem res in creature racione sue actualitatis dicitur esse, et racione sue determinacionis dicitur essencia.
12. Sicut angelus necessano componitur ex essencia et esse, ita anima necessario componitur ex substantia et accidente.
13. Contradictoria in natura actuali se compatiuntur.
14. Licet sit vera precedens conclusio, tamen magis proprie dicitur, quod in natura intellectuali non sint contradictoria, quam quod
15. Contradictoria coincidunt in natura uniali.
16. Racionabiliter posuit Aristoteles in suis scienciis, primum principium de quolibet dici alterum contradictorium, et de nullo simul.
17. In intellectu est hoc et illud, sed non est hoc extra illud.
18. Ideo in anima apparet incompossibilitas contradictorium, quia est prima quantitas ponens partem in extra partem.
19. Unumquodque in natura intellectuali habet a suo intelligibili unitate, et quod quodlibet sibi uniat, et quod immaculatum ac impe
20. Ipseitas uniuscuiusque tunc maxime est ipsa cum in ipsa sunt omnia, ut in ipsa omnia sint ipsa.
21. Per predictas conclusiones intelligi potest, que sit omiomeria Anaxagore, quam Opifex intellectus distinguit.
22. Nemo miretur, quod Anaxagoras intellectum appellaverit immixtum, cum sit maxime mixtus, quia maxime mixcio coincidit cum
23. Sicut forme substantiales in secundo mundo sunt per modum accidencium, ita forme accidentales sunt in primo mundo per m
24. Non potest dici, quod in intellectu ideo, verbi gratia, ignis, aqua, et aëris, sint tres idee, sed oportet dicere quod sunt ternarius.
25. Nisi destruemus naturam intellectualem, non possumus intelligere ideas numerari, nisi per intentionem idee numeri per reliqua
26. Ex precedentibus conclusionibus potest intelligi, qui sit formalis numerus, quem dixit Pythagoras esse principium omnium reru
27. Quinque ponenda sunt prima predicamenta: Unum, Substancia, Quantitas, Qualitas, et ad aliquid.
28. Rectius ad quinque suprascripta reducitur encium diversitas, quam ad decem, qua Architas primum, deinde Aristoteles posuit,
29. Ratio predicamenti unius est absoluta precisio ab omni extraneo.
30. Ratio predicamenti substancie est unita perfectio imparticipate substancie.
31. Ratio predicamenti quantitatis est extrapositio partis ad partem.
32. Ratio predicamenti qualitatis, est veritas denominationis per inherentem participacionem.
33. Ratio predicamenti ad aliquid est esse imaginarium.
34. Nullum est predicatum formale inparticipatum, quod parcialiter predicari non possit de intelligencia.
35. Sicut de solo intellectu vere dicitur, quod est ignis, et quod est aqua, quod est motus, et quod est status, ita de sola anima ver
36. Sicut intellectus dei unitatem multiplicat, ita anima intellectus multitudinem quantificat et extendit.
37. Primum intelligibile cum primo intellectu, et primum mobile cum primo sciente coincidit.
38. In animis deterioris nota est ratio per modum sensus, in animis sublimioribus est sensus per modum racionis.
39. Dictum illud mirabile illius barbari Nympharum et Daemonum consortis de CLXXXIIII mundis in figura triangulari cum tribus uni
40. Posse animam per viam purgatoriam absque alio studio vel investigacione per solam modicam et facillimam collacionem et ac
41. Sicut se habet sensus communis in cognitione accidentalium qualitatum, et qualitatis materialis, ita se habet racio in cognicion
42. Infinitas Dei per superexcedenciam ad esse intellectuale et viam mystice Theologie probari potest, et ad id probandum omnia
43. Actus que felicitatur natura angelica et racionalis ultima felicitate, non est actus intellectus, nec voluntatis, sed est unio unitatis
44. Aristoteles in libro *Metaphysice*de Deo non tractat nisi in ultimo capitulo duodecimi quod incipit:*Considerandum est eciam vtro*
45. Ordo librorum *metaphysice* post naturales eo modo, quo eos ordinauit Aristoteles, secundum nullum processum, siue compos
46. Dato quocunque obiecto practicabili, nobilior est operatio, que eum practicat, quam que eum contemplatur, Si cetera sint paria
47. Melius potest saluari textus Aristotelis, qui dicit omnem animam esse immortalem, quam qui dicit omnem animam esse mortal
48. Preter tria demonstrationis genera:*quia, propter quid,* et*simpliciter*, que ponunt Aristoteles et Commentator, datur quartus genu
49. Magis improprie dicitur de Deo, quod sit intellectus vel intelligens, quam de anima rationali, quod sit angelus.
50. Sola materia sufficit ad id saluandum, cuius gracia Aristoteles et alii philosophi priuacionem inter principia naturalis posverunt.
    Correlarium. Priuacio non est ponenda inter principia naturalia.
51. Tria sunt principia rerum naturalium, materia, motus, et forma.
52. Eadem est sciencia de Deo, homine, et materia prima, et qui de vno scienciam habuerit, habebit et de reliquis seruata proporc
53. Qui primam materiam negat, nec sensui contradicit, nec rationem physicam negat.
54. Ad probandum primam materiam esse, magis certificat vel via numerorum, vel via catholice philosophie, quam vlla ratio physic
55. Qui ordinem hebraice lingue profunde et radicaliter tenuerit, atque illum proporcionaliter in scientiis seruare noverit, cuiuscunq
56. Preter distinctionem rei et racionis ponenda est distinccio tercia, quam ego appello inadequationis.
57. Species inimicitie, que a lupo ad ouis estimatiuam multiplicantur, non accidentis alicuius, sed substancie species sunt.
58. Formalitas cst adequatum obiectum intellectus.
59. Ubicunque datur aliqua natura composita ex pluribus naturis actu in ea remanentibus, semper in ea nobilior est susbtantialiter
60. Nichil intelligit actu et distincte anima nisi ipsam.
61. Tota substancia anime rationalis est pars intellectualis.
62. Anima se ipsam semper intelligit, et se intelligendo quodammodo omnia encia intelligit.
63. Quamuis in anima ita sit actu natura intellectualis, per quam cum angelo conuenit, sicut est natura racionalis, per quam ab eo
64. Intellectualis natura que est in anima rationali, supra naturam rationalem, precise differt a natura intellectuali pura, sicut differt
65. Quia intellectus animalis differt ab intellectu intellectuali, ut pars media, non ut pars tantum, ideo intellectuali totalitati magis pa
66. Potest anima per intrinsecam informacionem ad hoc deuenire, ut omnia per substancialem suam formam indivisibiliter intelliga
67. Cuilibet seriei animarum vnus correspondet purus intellectus.
68. Omnes anime celestes in primo intellectu unum sunt.
69. Racionabile est secundum philosophiam omnem seriem animalem in proprio beatificari intellectu, quod tamen non, assertiue,
70. Cum tres fuerint, qui dicerent omnis esse unum, Zenophanes, Parmenides, et Melissus, dicebit qui diligenter eorum dicta pers
71. Empedocles per litem et amiciciam in anima nichil aliud intelligit, quam potenciam sursum ductiuam et deorum ductiuam in qu

5.4.

Conclusiones in Theologia numero XXIX. secundum opinionem propriam a communi modo dicendi Theologorum satis diverse.

1. Qui dixerit accidens existere non posse, nisi inexistat, Eucharistie poterit sacramentum tenere, eciam tenendo panis substanci
2. Si teneatur communis via de possibilitate suppositacionis in respectu ad quantumque creaturam, dico, quod sine conversione
3. Ideales rerum formalesque rationes effectiue a deo in prima creata mente formaliter primo reperiri, cum theologica veritate ten
   Correlarium. Ubi idee sunt idealiter, ibi non sunt formaliter, ubi sunt formaliter, ibi non sunt idealiter.
4. Si ponamus Deum cognoscere creaturas, ut obiectum secundarium sue intuicionis, ut communiter ponitur, dico, quod pater pr
5. Attributales perfectiones nec in Deo, nec secundum se quiditatiue sumpta dicunt diversas raciones in recto, et principaliter diff
6. Intuitus divine cognitionis ad creaturas tanquam ad obiecta primaria vel secundaria formaliter non terminatur, ut dicit communi
   Correlarium. Non est aliqua multitudo intellectorum in Deo nec creature, ut intellecte ponunt in numerum cum divina essentia u
7. Tria transcendentia in quibus consistit imago, non dicunt diversas rationes in recto, et principaliter diffinibiles vel descriptibiles.
8. Cristus non veraciter, et quantum ad realem presentiam descendit ad inferos, ut ponit Thomas et communis via, sed solum qu
9. Licet ita michi videatur probabile, non est tamen pertinaciter asserendum, quod anima Christi per alium modum nobis ignotum
10. Illa verba,*Hoc est corpus,*etc., que in consecracione dicuntur, materialiter tenentur non significatiue.
11. Si teneatur communis via, quod actu intellectus attingatur Deus, dico duas sequentes conclusiones, quarum haec est prima, q
12. Beati duplicem habent cognicionem de creaturis eas formaliter attingentem, quarum altera illatiue est ex ea qua verbum atting
13. Non assentior communi sentencie theologorum dicentium, posse Deum quamlibet naturam suppositare, sed de rationali tantu
14. Nec crux Cristi, nec ulla imago, adoranda est adoracione latrie, eciam eo modo quo ponit Thomas.
15. Si non peccasset Adam, Deus fuisset incarnatus, sed non crucificatus.
16. In quo lumine Iohannes Apocalipsim vidit, in eo apocalipsim non intellexit.
17. Primum peccatum angeli fuit peccatum ommissionis, secundum peccatum luxurie, tertium peccatum superbie.
18. Dico probabiliter, et nisi esset communis modus dicendi Theologorum, in oppositum firmiter assererem: assero tamen hoc dict
    Correlarium. Non est in potestate libera hominis credere articulum fidei esse verum, quando placet, et credere eum esse falsu
19. Nisi essent dicta sanctorum, que in manifesto sui sermonis videntur dicere oppositum, firmiter assererem hanc, et sequentem
20. Secunda est, quod peccato mortali finiti temporis non debetur pena infinita secundum tempus, sed finita tantum.
21. Non omnis voluntas Dei beneplaciti est efficax.
22. Dictum apostoli dicentis, Deus vult omnes homines salus fieri, positiue de voluntate beneplaciti antecedente intelligenda est.
23. Voluntas antecedens sic potest describi. Voluntas Dei antecedens est illa, que Deus dat alicui naturalia vel antecedencia, quib
24. Tenendo communem viam Theologorum, quod felicitas sit in intellectu vel in voluntate, dico duas conclusiones, quarum prima
25. Secunda conclusio est hec. Licet actus intellectus formaliter felicitantis attingat obiecti essenciam, tamen quod actus suus circ
26. Persone in divinis numero distinguuntur.
27. Personalitates in divinis sunt primo diverse.
28. Theologice loquendo, dico, quod in aevo non est successio formaliter intrinseca continuatiua, sed bene terminatiua, secundum
29. Racionabilius est credere Origenem esse saluum, quam credere ipsum esse damnatum.

5.5.

Conclusiones secundum propriam opinionem numero LXII. in doctrinam Platonis, de qua pauca hic adducuntur, quia prima paradox

1. Per numeros triplares, quas a Platone in *Timeo*ponuntur in triangulo animam significante, admonemur quousque in formis num progrediendum per naturam illius, quod est prima forma formans. Per numeros vero duplares ibidem positos admonemur, qua
2. Cum queritur a Platone, an ad exemplar genitum an ingenitum factum sit mundus, nichil aliud queritur, nisi an ad animales rac
3. Qui noverit modum illuminacionis superiorum super media, intelligat idem significare et Platonicos per congregationem animar
4. Qui sciverit racionem cause presupponere rationem perfecti, intelliget iuxta platonicam doctrinam, quare dixerit Pherecides, no
5. Empedocles per spheram intelligibilem a Venere contentam, nichil aliud intelligit, quam mundum archetypum ab ordine intra e
6. Ideo amor ab Orpheo sine oculis dicitur, quia est supra intellectum.
7. Cum dicit Plato in *Timaeo*, in medio mundi positam animam, quicquid dicant ceteri Platonici, ego per medium Lunam intelligo.
8. Infra habitum terminati entis, recte quinque illa Platonis pro transcendentibus ponuntur: Ens, Idem, Alterum, Status, et Motus.
9. Platonice loquendo de anima, dico animam vivere cum Saturno vitam contemplatiuam, cum Joue politicam et practicam, cum
10. Ex precedenti conclusione habetur, que sit virga Mercurii soporifera.
11. Prima septenerius vite humane est sub Mercurio, secundus sub Venere, tercius sub Marte, Quartus sub Ioue, quintus sub Sat
12. Predictis vitis cooperantur Sol et Luna, ut cause universales, et per appropriationem, Luna Mercuno et Saturno, Sol Veneri et
13. Si Syriani theologiam sequamur, racionabile est ecclesiastice hierarchie sacerdotes in celestia hierarchia anagogice virtutibus
14. Cum Platonem audimus Palladem et amorem philosophos deos vocantem, ita intelligemus, ut amor sit philosophus ratione vie
15. Per extremorum et medii racionem, cognoscere possumus conuenienter universi gradus sic in quinque posse dividi. Insuper e
16. Per ipsum tale, vere tale, semper tale, in Platonis doctrina debemus intelligere proprietatem intellectus, anime, et primorum co
17. Si Syriani doctrinam sequamur, conueniens est per unitatem totalis, intellectualis, que et trifariam dividitur, in substancialem, p
18. Quidquid dicant ceteri Platonici de racionalis anime parcium distinctione assero ego, si ???? id est racionalem partem, in ????
19. Possibile est ut pars racionalis anime nostre, quam secundum peripateticos possibilem intellectum voco, ad hoc perueniet, ut
20. Perfectius et verius reperitur pluchritudo in intelligibilibus, quam in sensibus.
21. Cum dicit Plato, amorem natum ex congressu Panis et Pori in ortis Iouis, in natalibus Veneris diis discumbentibus, nichil aliud
22. Amor de quo in *Symposio* loquiritur Plato, in deo nullo modo esse potest.
23. Per duplicem Venerem, de quo in *Symposio* Platonis, nichil aliud intelligere debemus, quam duplicem pulchritudinem, sensibil
24. Pulchritudo est in Deo per causam, in totali intellectu vere essencialiter totaliter, in particulari intellectu vere parcialiter essenci
25. Cum dicit Plato, *Omne quod fit a causa fierit*, referendum est per se ad per se, et per accidens ad per accidens.
26. Cum dixit Plato in *Timeo*, ex individua dividuaque substancia conflatam animam, per individuam substanciam animalem intelle
27. Non est credendum in doctrina Platonis animam quicquam intelligere per inspectionem ad ideas, nisi cum paruenit ad illum sta
    Correlarium. Errant qui credunt secundum Platonem, quod ea, que nos quotidie cognoscimus et intellegimus, in idearum lumi
28. Modus cognoscendi per ideas est ille, cuius dixit Plato in *Timmeo*paucos homines esse participes, sed bene deos omnes.
29. Exponere in Fabula Cricie per quinque partus, quinque formas corporis, omnino est inconueniens.
30. Per aliam vitam in *Epinomide* intelligere debemus connexionem partis cum suo toto, et credo idem esse, quod apud Cabalista
31. Qualiter verum sit, quod in *Epinomide* dicitur, Arithmeticam scienciam inter omnes speculatinas maxime facere ad felicitatem,
32. Per celum in *Epinomide*, quod dicit Plato, esse nobis causam omnium bonorum, non ideam celi, sed ipsum celum, quod celes
33. Per necessitatis regnum in *Symposio* Platonis, nichil aliud intelligere debemus quam superabundanciam nature alterius supra
34. Per demonstrationem Platonis in *Phedro* de anime immortalitate, nec de nostris animis, ut Proclus, Hermias, et Syrianus credu
35. Tempus essencialiter est in incorporeis, participatine in corporeis.
36. Tempus, ubi habet esse essenciale, habet esse totaliter extra animam.
37. Tempus habet ab anima suum esse participatum, a prima quidem anima per modum effectiue causalitatis, ut ultima vero per
38. Motus primi celi, et universaliter, quilibet motus eius localis, siue alteracionis, secundario et per accidens tempore mensuratur.
39. Licet natura intellectualis simul omnia intelligat, non tamen hoc est per virtualem et unitiuam continenciam, sed per mutuam pe
40. Per demonstracionem Platonis in *Phedro* de immortalitate anime, firmius demonstratur eternitas mundi, quam per ullam racion
41. Cur homo non possit non videri si sit presens, a recte disposito in potencia visiua, demon autem tunc solum videatur, cum vult
42. Sicut et videtur et auditur homo ab homine, per motionem sensus ad extra, ita et videtur et auditur demon ab homine et demo
43. Sensus nature, quam ponunt Alchindus, Bacon, Guillielmus Parisiensis, et quidem alii, maxime autem omnes Magi, nichil est a
44. Cum dicit Plato, neminem nisi inuitum peccare, nichil aluid intelligitur, quam illud quod Thomas tenet, scilicet, non posse esse
45. Prouidentia est statuitiua in Deo, ordinatiua in intelligencia, executiua in anima, denunciatiua in celo, terminatiua in toto univers
46. Non solum per dicta in *Epimenide* et *Philebo* a Platone, in quibus dialogis expresse ponit Plato felicitatem in contemplacione,
47. Ex eo nomine, que dei nominant amorem, patet diligenter advertenti, quod in actu amoris non est felicitas.
48. Ista propositio in *Phedro*. Omnia anima tocius inanimati curam habet simpliciter de quacunque vere anima, intelligenda est.
49. Ex dicto illo Platonis in *Phedro*, quod nisi anima hominis ea, que vere sunt intuita esset, in hoc animal non venisset, si recte in
50. Ex oratione Socratis in *Phedro* ad Pana, habetur complete opinio Platonis de felicitate.
51. Opinio Cratili de nominibus ita est intelligenda, non quod talia sint nomina, sed quod talia esse debent, si sint recta.
52. Ideo dixit Socrates in *Cratilo* se somniare circa ideas, quia ideis non utimur in hoc statu, sed earum imaginibus proximis vel se
53. Per unum in *Sophiste* intellige unum in alteritate.
54. Dictum illud in *Sophiste*, *Qui unum non dicit, nichil dicit*, illud quod ab Aristotele dicitur,*Qui unum non intelligit, nichil intelligit*.
55. Dictum illud Platonis *Sophiste* de simulachris, que dicit demonica machinacione conficta, et si multis aliis modis possit verifica
56. Venatio illa Socratis, de qua in *Protagora*, conuenienter per sex gradus potest sic distribui, ut prima sit esse materie extrinsece
57. Qui dicitur in *Euthidemo*, non in habitu, sed actu consistere felicitatem, intelligo de actu reflexo.
58. Per id quod in *Lachete* dicitur, Quorumcunque est sciencia, non esse aliam eorundam ut preteritorum, aliam ut presentium, au
59. Dictum illud Platonis in *Gorgia*,*Si orator scit iusta, est iustus*, dico absoluta secundum se non, ut ad hominem tantum posse sa
60. Licet ratio Platonis in *Phedone* per viam contrariorum absolute non concludat, expositis tamen a Cebete ad hominem, aliquid

5.6.

Conclusiones secundum opinionem propriam in doctrina Albucaten Auenan, qui dicitur auctor De Causis, numero X.

1. Cum dixit Abucaten Auenam, animam esse supra tempus, intelligendum est de anima absoluta secundum substanciam, presc
2. Cum dicit Abucaten, omnis anima nobilis tres habet operaciones, divinam, intellectualem, et animalem, ita est intelligendum, q
3. Cum dixit Abucaten, *Omnem causam primariam plus influere*, per plus intelliges eminenciam modi causandi, et intimitatem eiu
4. Quamuis dicat Abucaten, quod esse quod est primum creatum est super intelligenciam, non credas tamen illud secundum hip
5. Cum dixit Abucaten, causam primam superiorem esse omni narracione, non tam propter id habet veritatem, quod prio affert, q
6. Quod dicit Abucaten, intelligenciam esse substanciam, que non dividitur, maxime est verum, per indiscretam in ea intelligibiliu
7. Ex precedenti conclusione potest haberi, quomodo intelligendum est dictum Abucaten, quod omnis intelligencia est plena form
8. Per ultinam proposicionem Abucaten possumus intelligere, quid sibi velit illa divisio, quam fecit Plato in principio tractatus *Time*
9. Ex antepenultima proposicione Abucaten colligi potest, quod declinare plus ad sensum quam ad intellectum, non est anime ut
10. Cum dicit Abucaten intelligenciam, ut diuma, est regere res, intelligendum est de regirnine statuitiuo, non ordinatiuo, qui Si cor

5.7.

Conclusiones de mathematicis secundum opinionem propriam, numero LXXXV.

1. Mathematice non sunt vere scientie.
2. Si felicitas sit in speculatiua perfectione, mathematice non faciunt ad felicitatem.
3. Mathematice sciencie non sunt propter se, sed ut via ad alias sciencias querenda.
4. Sicut subiecta mathematicorum, si absolute accipiantur, intellectum nihil perficiunt, ita si ut (imagines) accipiantur superiorum,
5. Sicut dictum Aristotelis de antiquis dicentis, quod ideo errarunt in physica contemplatione, quia mathematice res physicas trac
6. Nichil magis nociuum theologo, quam frequens et assidua in mathematicis Euclidis exercitacio.
7. Sicut medicina mouet spiritus principaliter, ut regunt corpus, ita musica mouet spiritus, ut seruiunt anime.
8. Medicina sanat animam per corpus, musica autem corpus per animam.
9. Per arithmeticam non materialem, sed formalem, habetur optima via ad propheciam naturalem.
10. Joachim in propheciis suis alia via non processet, quam per numeros formales.
11. Per numeros habetur via ad omnia scibilis inuestigationem et intellectionem, ad cuius conclusionis verificationem polliceor se a

Questiones ad quas pollicetur se per numeros responsurum.

1. Utrum sit Deus.
2. Utrum sit infinitus.
3. Utrum sit causa omnium rerum.
4. Utrum sit simplicissimus.
5. Utrum sit intelligens.
6. Quomodo Deus intelligat.
7. An sit dare naturam superiorem natura intellectuali.
8. An esse quiditatiuum rei sit intimius esse quod habet res.
9. Quid de humanitate in sua precisissima abstraccione possit predicari, et quid non.
10. Quomodo elementa sint in celo.
11. Quis modus habeat teneri in inuestigacione uniuscuiusque scibilis.
12. Utrum supra naturam rerum corporalium sit dare naturam rationalem incorpoream.
13. Utrum supra naturam racionalem sit dare naturam intellectualem.
14. Utrum inter naturam racionalem et intellectualem sit aliqua natura media.
15. Utrum inter naturam intellectualem et Deum sit aliqua natura media.
16. Utrum in aliqua natura contradictoria se compaciuntur.
17. Utrum in aliqua natura coincidant contradictoria.
18. Quis numerus annorum sit naturaliter debitum vite boni hominis.
19. Quis sit numerus annorum naturaliter debitum vite mali hominis.
20. Quot sint gradus principales naturanim universi.
21. Utrum natura corporea, ut talis, sit actiua, vel tantum sit passiua.
22. Quid dicat corpus.
23. Utrum sint in materia dimensiones interminate.
24. Utrum sit melius Deum causare res, quam non causare.
25. Utrum creatio rerum ad extra, procedat necessario a divina essencia in tribus personis hypostatizata.
26. Utrum inter causam et causatum necessario mediet aliquid.
27. Utrum recte multitudo scibilium ad decem predicamentorum numerum sit reducta.
28. Que sit differencia inter modum intelligendi angelorum, et animarum racionalium.
29. Que sit differencia inter modum intelligendi Dei et angelorum.
30. Utrum natura angelica sit quodammodo omnia.
31. Utrum natura racionalis sit quodammodo omnia.
32. Utrum possint esse plures dei.
33. Utrum datur infinitum in natura.
34. Quomodo differat infinitas, quam theologi attribuunt Deo ab illa, quam dicunt philosophi impossibile est dari.
35. Utrum Deus sit omnis in omnibus.
36. Quomodo differat esse creaturarum ab esse dei.
37. Que pertineant ad considerationem theologi.

38. Quando futura sit seculi consumatio.
39. Quis et qualia erit rerum status in seculi consumacione.
40. Que opinio verior de trinitate, Arii, Sabelli, Eucliph, aut fidei catholice.
41. Utrum forme sensibiles sint intelligibiliter in angelo.
42. Utrum in angelo sit aliud quam intelligens intelleccio, et intellectum.
43. Utrum hec in angelo realiter, an ratione distinguitur.
44. Utrum sit eadem natura mouentis et moti motu physico.
45. Utrum sit dare aliquid quod secundum suam naturam sit pura potencia, quam philosophi vocant materiam primam.
46. Utrum mediata vel immediata, et quomodo, materia prima dependeat a Deo.
47. Utrum omne, quod est infra Deum, sit compositum ex actu et potencia.
48. Utrum sit materia eiusdem racionis in omnibus.
49. Utrum aliqua res creata possit esse immunis ab imperfectione.
50. Que nature sint apte felicitati.
51. Utrum felicitas consistat in intellectu, an in voluntate.
52. Utrum quantitas sit per se vel participatiue visibilis.
53. Utrum natura intellectualis sit Deo semper unita.
54. Utrum in natura intellectuali pius sit imperfeccionis, quam perfeccionis.
55. Cuius nature proprie sit vera nobilitas.
56. Utrum anime conueniat modus sciencie per viam numerorum.
57. Quis sit primus modus predicandi per se.
58. Quis sit secundus modus predicandi per se.
59. Utrum diffinicio investigatur per demonstrationem.
60. Quare solum de inherencia passionis ad subiectum habetur sciencia.
61. Utrum anima racionalis sit materialis.
62. Utrum sit incorruptibilis.
63. Utrum universaliter intelligat.
64. Utrum sicut est dare mundum sensibilem, ita sit dare mundum intelligibilem.
65. Utrum sit maior vel minor numerus separatarum specierum, quam materialium.
66. Quare in opere secunde diei non est dictum,*Et vidit Deus quoniam bonum.*
67. Quare sexta numeracio homo dicitur.
68. Quare sex diebus dicitur Deus omnia perfecisse.
69. Quid significet Deum septima die quieuisse.
70. Utrum distinguetur irascibilis a concupiscibili.
71. Que sit distinccio inter potenciam anime cognoscitiue.
72. Cur homines naturaliter appetant victoriam.
73. Cur naturalis sit homini modus cognoscendi per racionem phantasie coniunctam.
74. Utrum in celo sint descripta et significata omnia cuilibet scienti legere.

5.8.

Conclusiones numero XV secundum propriam opinionem de intelligencia dictorum Zoroastris et expositorum eius Chaldeorum.

1. Quod dicut interpretes chaldei super primum dictum Zoroastris de scala a tartaro ad primum ignem, nichil aliud significat, quar
2. Ibidem dico, interpretes nichil aliud per virtutes mysteriales intelligere, quam naturalem magiam.
3. Quod dicunt interpretes super dictum secundum Zoroastris de duplici aëre, aqua, et terra, nichil aliud sibi vult, nisi quodlibet el
4. Ibidem per radices terre nichil aliud intelligere possunt, quam vitam vegetalem, conuenienter addicta Empedoclis, qui ponit tra
5. Ex dicto illo Zoroastris, *Ha ha hos, terra deflet usque ad filios,*, sequendo expositionem Osie Chaldei, expressam habemus ve
6. Dicta interpretum Chaldeorum super XI. aphorismo de duplice ebriacione Bachi et Sileni, perfecte intelligentur per dicta Cabali
7. Que dicunt interpretes super XIV. aphorismo, perfecte intelligentur per ea, que dicunt Cabaliste de morte osculi.
8. Magi in XVII. aphorismo nichil aliud intelligunt per triplex indumentum, ex lino, panno et pellibus, quam triplex anime habitaculu
9. Poteris ex precedenti conclusione aliquid intelligere de pelliceis tunicis, quas sibi fecit Adam, et de pellibus, que erant in taber
10. Per canem nichil aliud intelligit Zoroaster, quam partem irracionalem anime et proporcionalia, quod ita esse nidebit, qui diligen
11. Dictum illud Zoroastris, *nec exeas cum transit lictor*, perfecte intelligitur per illud Exodi, quando sunt prohibiti Israhelite exire do
12. Per Syrenam apud Zoroastrem nichil aliud intelligere, quam partem anime rationalem.
13. Per puerum apud interpretes nichil aliud inteilige, quam intellectus.
14. Per dictum illud Zoroastris, *ad huc tres dies sacrificabis*, et non ultra, apparuit muchi per arithmeticam superioris merchiaue illo
15. Quid sit intelligendum per capras apud Zoroastrem, intelliget qui legerit in libro Bair, que sit affinitas capris et que agnis cum sp

5.9.

Conclusiones Magice numero XXVI secundum opinionem propriam.

1. Tota Magia, que in usu est apud modernos, et quem merito exterminat ecclesia, nullam habet firmitatem, nullum fundamentum
2. Magia naturalis licita est, et non prohibita, et de huius scientie universalibus theoricis fundamentis pono infrascriptas conclusio
3. Magia est pars practica sciencie naturalis.
4. Ex ista conclusione et conclusione paradoxa dogmatizante XLVII. sequitur, quod magia sit nobilissima pars scientie naturalis.
5. Nulla est virtus in celo et in terra seminaliter et separata, quam et actuare et unire magus non possit.
6. Quodcumque fiat opus mirabile, siue sit magicum, siue cabalisticum, siue cuiuscunque alterius generis, principatissime referen
7. Non potuerunt opera Cristi vel per viam magie, vel per viam Cabale fieri.
8. Miracula Cristi non racione rei facte, sed racione modi faciendi sue divinitatis argumentum certissimum sunt.
9. Nulla est sciencia, que nos magis certificet de divinitate Cristi, quam magia et cabala.
10. Quod magus homo facit per artem, fecit natura naturaliter faciendo hominem.
11. Mirabilia artis magice non sunt nisi per unionem et actuacionem eorum, que seminaliter et separate sunt in natura.
12. Forma totius magice virtutis est ab anima hominis stante et non cadente.
13. Magicam operari non est aliud quam maritare mundum.
14. Si qua est natura immediata nobis, que sit vel simpliciter, vel saltem ut multum racionaliter racionalis, magicam habet in summ
15. Nulla potest esse operatio magica alicuius efficacie, nisi annexu habeat opus cabale explicatum, vel implicitum.
16. Illa natura, que est Orizon temporis et eternitatis propria est Mago, sed infra eum.
17. Illius nature, que est Orizon temporis et eternitatis propria est Magia, inde est petenda per modos debitos, notos sapientibus.
18. Illius natura, que est Orizon eternitatis temporalis, est Mago proxima, sed super eum et ei propira est cabala.
19. Ideo voces et verba in magico opere afficienciam habent, quia illud in quo primum magicam exercet natura, vox est Dei.
20. Quelibet vox virtutes habet in magia, in quantum Dei voce formatur.
21. Non significatiue voces plus possunt in magia, quam significatiue, et racionem conclusionis intelligere potest, qui est profundu
22. Nulla nomina ut significatiua, et inquantum nomina sunt, singula et per se sumpta, in magico opere virtutem habere possunt, n
23. Quilibet numerus preter ternarium et denarium sunt materiales in magia, isti formales sunt, et in magica arithmetica sunt nume
24. Ex secretioris philosophie principiis necesse est confiteri, plus posse caracteres et figuras in opere magico, quam possit quecu
25. Sicut caracteres sunt proprii opere magico, ita numeri sunt proprii operi cabale, medio existente inter utrosque, et appropriabili
26. Sicut per primi agentis influxum, si sit specialis et immediatus, fit aliquid quod non attingitur per mediacionem causarum, ita pe

5.10.

Conclusiones numero XXXI secundum propriam opinionem de modo intelligendi hymnos Orphei secundum Magiam, id est, secretar

1. Sicut secretam magiam a nobis primum ex Orphei hymnis elicitam, fas non est in publicum explicare, ita nutu quodam ut in inf
2. Nichil efficientius hymnis Orphei in naturali Magia, si debita musica, animi intencio, et cetere circumstancie, que norunt sapien
3. Nomina deorum, quod Orpheus canit, non decipientibus demonum, a quibus malum et non bonum prouenit, sed naturalium vi
4. Sicut hymni Dauid operi Cabale mirabiliter deserniunt, ita hymni Orphei opere vere licite et naturalis Magie.
5. Tantus est numerus hymnorum Orphei, quantus est numerus cum quo Deus triplex creauit seculum, sub quaternarii pythagori
6. Quaruncunque virtutum naturalium vel divinarum eadem est proprietatis analogia, idem eciam nomen, idem hymnus, idem opu
7. Qui nescierit perfecte sensibilies proprietates per viam secrete analogie intellectualizare, nichil ex hymnis Orphei sanum intelli
8. Qui profunde et intellectualiter divisionem unitatis Veneres in trinitatem Graciarum, et unitatis fatalis, in trinitatem Parcarum, et
9. Idem sunt Curetes apud Orpheum et potestates apud Dionysium.
10. Qui precedentis conclusionis opus attentauerit, adhibeat opus Cabale secundum apropriata timori Isaac.
11. Frustra Palemonem et Leucotheam adibit, qui Nereum non attraxent, nec Nereum attrahat, qui circa primariam animalem trinit
12. Per cotonarium numerum hymnorum maritimorum, corporalis nature nobis proprietates designatur.
13. Idem est Typhon apud Orpheum, et Zemael in Cabala.
14. Si quis in opera precedentis conclusionis intellectualiter operabitum, per meridiem ligabit septentrionem, si vero mundialiter pe
15. Idem est nox apud Orpheum et Ensoph in Cabala.
16. Ex precedenti conclusione potest quis rectius exponere, quam exponat Proclus, quid sibi velit illud dictum theologi inducentis c
17. Ex eiusdem dictis potest intelligi, cur in Symposios Diotima Poros, consilii filius, et Ihjesus in sacris litteris angelus magni cons
18. Anima aquea, ut inferiora generat, superiora contemplatur, in seipsa se sistit, triplici hymno, Maris, Neptuni, et Oceani ab Orph
19. Nichil habebit firmum in opere, qui Vestam non antraxerit.
20. Per septenarium hymnorum paterne menti attributorum, Protogoni, Palladis, Saturni, Veneris, Rhee, Legis, Bacchi, potest inte
21. Opus precedentium hymnorum nullum est sine opere Cabale, cuius est proprium practicare omnem quantitatem formalem, co
22. Qui heroas in duplices non diviserit, natiuos et aduenticios, saepe errabit.
23. Qui Apollinem adibit, mediabit opus per Bachum triethericum, et consumabit per nomen inffabile.
24. Non inebriabitur per aliquem Bacchum, qui sue Muse prius copulatus non fuerit.
25. Per quaternarium hymnorum prime forme mundane attributorum sui formabilis nature nobis designatur.
26. Qui perfecte in animarn redierit, prime forme suam formam equaverit.
27. Qui precedentis conclusionis opus tentaverit, Iouem adibit tercium, ut niventem, non ut vivificantem.
28. Frustra adit naturam et Protheum, qui Pana non attraxerit.
29. Sicut post universalem animacionem est particularis animacio, ita post universalem prouidenciam est particularis prouidencia.
30. Ex precedenti conclusione sciri potest, cur Ouidius in execracione in Ibin, post quam inuocauit numen quod terram regit et aqu
31. Qui annotaverit diligenter dicta ab Aristotele in exposicione definicionis de anima, videbit cur Orpheus Palladi et Veneri vigilan

5.11.

Conclusiones Cabalistice numero LXXI, secundum opinionem propriam, ex ipsis Hebreorum sapientum fundamentis Cristianam Rel

1. Quicquid dicant ceteri Cabaliste, ego prima divisione scienciam Cabale in scienciam Sephiroth et Semot, tanquam in practicar
2. Quicquid dicant alii cabaliste, ego partem specualatiuam Cabale quadruplicem divideram, correspondenter quadruplici particio
3. Sciencia, que est pars practica Cabale, practicat totam metaphysicam formalem et theologiam inferiorem.
4. Ensoph non est aliis numeracionibus connumeranda, quia est illarum numeracionum unitas abstracta et incommunicata, non u
5. Quilibet hebreus Cabalista secundum principia et dicta sciencie Cabale, cogitur ineuitabiliter concedere de trinitate et qualibet
   Correlarium. Non solum qui negat trinitatem, sed qui alio modo eam ponunt, quam ponat catholica ecclesia, sicut Arriani, sicut
6. Tria magna Dei nomina quaternarii, que sunt in secretis Cabalistarum per mirabilem appropriacionem tribus personis trinitatis,
7. Nullus hebreus cabalista potest negare, quod nomen Jhesu, si eum secundum modum et principia Cabale interpretemur, hoc
8. Ex precedenti conclusione intelligi potest, cur dixit Paulus, datum esse Jhesu nomen, quod est super omne nomen, et cur in d
9. Si qua est de nouissimis temporibus humana coniectura, inuestigare possumus per sacratissimam viam Cabale, futuram esse
10. Illud quod apud Cabalistas dicitur ????, illud est sine dubio quod ab Orpheo Pallas, a Zoroastre materna mens, a Mercurio De
11. Modus quo racionabiles anime per archangelum Deo sacrificantur, qui a Cabalistis non exprimitur, non est nisi per separacion
12. Non potest operari per puram Cabalam, qui non est racionaliter intellectualis.
13. Qui operatur in Cabala sine admixcione extranei, si diu erit in opere, morietur ex binsica, et si errabit in opere aut non purificat
14. Per litteram Scin, que mediat in nomine Jhesu, significatur nobis cabalistice, quod tum perfecte quieuit tanquam in sua perfec
    coniunctus est cum Vau, quod actum est in Cristo, qui fuit verus Dei filius et homo.
15. Per nomen Iod, he, vahu, he, quod est nomen ineffabile, quod dicunt Cabaliste, futurum esse nomen Messie, euidenter cogno
16. Ex mysterio trium literarum, que sunt in dictione Sciabat, id est ???possumus interpretari cabalistice tunc sabbatizare mundum
17. Qui sciverit quid est vinum purissimum apud cabalistas, sciat cur dixerit Dauid, *inebriabor a ubertate Domus tua*, et quam ebri
18. Qui coniurixerit Astrologiam Cabale, videbit quod sabbatizare et quiescere conuenientius fit post Christum die dominico, quam
19. Si dictum illud prophete, *Vendiderunt iustum argento*, cabalistice exponamus, nichil aliud nobis significat, quam hoc scilicet, ut
20. Si interpretacionem suam adverterint Cabaliste super hoc diccione ??que significat *tunc*, de trinitate mysterio multum illuminab
21. Qui coniurixerit dictum Cabalistarum dicentium, quod illa numeracio, que dicitur iustus et redemptor, dicitur eciam *Ze*, cum dic
22. Per dicta Cabalistarum de rubedine Esau, et dictum illud, quod in libro *Bresit Rhaba* quod Esau fuit rubeus, et rubeum eum ulc
    de quo nostri doctores eundem textum exponunt, elle erit, qui ulcionem facit de virtutibus immundis.
23. Per illud dictum Hieremie, *lacerauit verbum suum*, secundum expositionem Cabalistarum habemus intelligere, quod Deum sar
24. Per responsionem Cabalistarum ad questionem, quare in libro numerorum coniuncta est particula mortis Marie,*particula vitule*
25. Quillbet Cabalista habet concedere, quod Massias eos a captivitate Diabolica et non temporali erat liberaturum.
26. Quilibet Cabalista debet concedere ex dictis doctorum huius sciencie hoc manifeste dicentium, quod peccatum originale in adu
27. Per dictionem et, ??, que bis ponitur in illo textu, *In principio creauit Deus celum et terram*, ego credo significari a Moyse creac
28. Quod dicitur a Cabalistis, quod linea viridis gyrat universum, conuenientissime dicitur ad conclusionem ultimam, quam diximus
29. Necessario habent concedere cabaliste secundum sua principia, quod verus Messias futurus est talis, ut de eo vere dicatur, q
30. Cum audis cabalistas ponere in Thesua informitatem, intellige informitatem per antecedenciam ad formalitatem non per priuac
31. Si duplex *aleph*quod est in textu, *Non auferetur sceptrum*, etc. coniunxerimus ad duplex *aleph*, quod est in textu, *Deus posse*
32. Per hanc diccionem ???que scribitur per *AlephIod*et *Scin*, (et significatur virum), que Deo attribuitur, cum dicitur *Vir belli*, de tri
33. Per nomen ???id est quod tribus literis scribitur, *he, vau*et *alef*, quod nomen Deo propriissime attribuitur, et maxime conuenier
34. Si Deus in se ut infinitum, ut unum, et secundum se intelligatur, ut sic nichil intelligimus ab eo procedere, sed separacionem a
35. Ex precedenti conclusione intelligi potest, cur dicatur apud Cabalistas, quod Deus induit se decem vestimentis, quando creaui
36. Qui intellexerit in dextrali coordinatione subordinationem pietatis ad sapienciam, perfecte intelliget per viam Cabale, quomodo
37. Effectus, qui sunt sequuti post mortem Cristi, debent conuincere quemlibet cabalistam, quod Jesus Nazarenus fuit verus mess
38. Ex hac conclusione et trigesima superius posita sequitur, quod quilibet Cabalista habet concedere, quod interrogatus Iesus qu
39. Hoc habent ineuitabiliter concedere Cabaliste, quod verus Messias per aquam homines purgabit.
40. Sciri potest in Cabala per mysterium mem clausi, cur post se Cristus miserit paracletum.
41. Scitur per fundamenta Cabale, quod recte dixerit Iesus,*Antequam nasceretur Abraam, ego sum.*
42. Per mysterium duarum litterarum *uau* et *iod*, scitur quomodo ipse Messias, ut Deus, fuit principium sui ipsisu ut homo.
43. Scitur ex Cabala per mysterium partis setentrionalis, cur iudicabit Deus seculum per ignem.
44. Scitur in Cabala apertissime, cur dei filius, cum aqua baptismi venerit, et spiritus sanctus cum igne.
45. Per eclipsacionem Solis, que accidit in morte Cristi, sciri potest secundum fundamenta cabale, quod tunc passus est filius Dei
46. Qui sciat proprietatem Aquilonis in cabala, sciet cur Sathan Cristo promisit regna mundi, si cadens eum adorasset.
47. Quicquid dicant ceteri cabaliste, ego decem spheras sic decem numeracionibus correspondere dico, ut edificio incipiendo, Iup
48. Qui sciverit correspondenciam decem preceptorum ad prohibencia per coniunctionem veritatis astrologice cum veritate theolo
49. Cum dicunt Cabaliste a septima et octaua petendos filios, ita dicas in marchiaue inferiori accipi, ut ab una petatur ut det, ab alt
50. Sicut suit Luna plena in Salomone, ita fuit plenus Sol in vero Messia, qui fuit Iesus, et de correspondencia ad diminucionem in
51. Ex precedenti conclusione intelligi potest, cur Euangelista Mattheus in quatuordecim illis generacionibus ante Cristum quasda
52. Cum fieri lucem nichil sit aliud quam participare lucem, conueniens est ualde illa cabalistarum exposicio, ut in li, *fiat lux*, per lu
53. Quoc dicunt Cabaliste, beatificandos nos in speculo lucente resposito sanctis in futuro seculo, idem sit precise sequendo fund
54. Quod dicunt Cabaliste lumen repositum in septuplo lucere plus quam lumen relictum, mirabiliter conuenit arithmetice pythagor
55. Qui sciverit explicare quaternarium in denarium, habebit modum, si sit peritus cabale deducendi ex nomine ineffabili nomen LX
56. Per precedentem conclusionem potest intelligens in Arithmetica formali intelligere, quod operari per Scemamphoras est est pr
57. Reccius forent illud *Becadmin*, quod ponit glossa Chaldaica super dictionem *Bresit*, exponere sapientialibus ideis, quam de trig
58. Qui profunde considerauit quadruplices rerum statum, primo unionis et stabilitate mansionis, secundo processionis, tercio reve
59. Ex precedenti conclusione potest contemplatiuus homo intelligere, cur lex Dei a *beth* littera incipit, de qua scribitur, quod est in
60. Per eandem conclusionem sciri potest, quod idem filius qui sapiencia patris, est qui omnia unit in patre, et per quem omnia fac
61. Qui profunde consideraverit nouenarium beatudinum numerum, de quo apud Matheum in euangelio, videbit illas mirabiliter co
62. Sicut Aristoteles diviniorem philosophiam, quam philosophi antiqui sub fabulis et apologia velarunt, ipse sub philosophice spec
63. In textu, *Audi Israel, dominus deus noster dominus unus*, rectius est, ut intelligatur ibi colleccio ab inferiori ad superius, et a su
64. Reccius est, ut *Amen Tipheret* dicat et regnum, ut per viam numeri ostenditur, quam quod dicat regnum tantum, ut quidam vol
65. Ego animam nostram sic decem Sephirot adapto, ut per unitatem suam sit cum prima, per intellectum cum secunda, per racio

66. Per dictum Cabalistarum, quod celi sunt ex igne et aqua, simul et veritatem Theologicam de ipsis Sephirot nobis manifestat, e
67. Qui sciverit quid sit denarius in Arithmetica formali, et cognoverit naturam primi numeri spherici, sciet illud quod ego adhuc apu
68. Ex fundamento precedentis conclusionis sciri pariter potest, secretum quinquaginta portatum intelligencie, et millesime genera
69. Per modum legendi sine punctis in lege, et modus scribendi res divinas, et unialis continencie per indeterminatum ambitum re
70. Per id quod dicunt Cabaliste, de Egypto, *et attestata est experiencia*, abemus credere, quod terra Egypti sit in analogia, et sub
71. Sicut vera Astrologia docet nos legere in libro Dei, ita Cabala docet nos legere in libro legis.